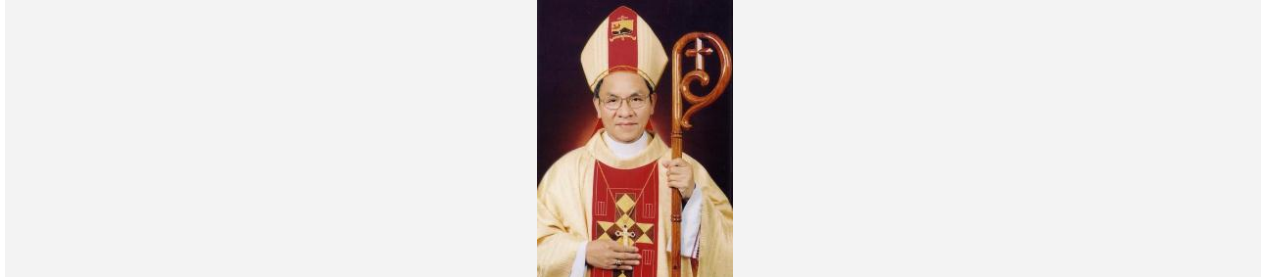

Đức Giám mục Kontum: “tôi xin cúi đầu cảm phục trước đoàn người dám sống dám chết cho một lý tưởng cao đẹp.”

20/11/11 3:28 AM

Nhân ngày nhà giáo Việt Nam 20/11, Đức cha Micae Hoàng Đức Oanh, giám mục giáo phận Kontum đã gửi lá thư mục vụ tới toàn thể các thầy cô giáo trong giáo phận Kontum.

Khi nói tới nạn duy vật vô thần, người đời thường nghĩ ngay tới nạn duy vật vô thần ở đâu đó hay ở trong một xã hội nào đó, mà không nghĩ ngay đến cái “nạn duy vật vô thần” ở ngay trong con người của mình, ngay trong cuộc sống của mình, ngay trong gia đình hay cộng đoàn của mình. “Duy vật vô thần ở bên ngoài tôi” xem ra có giá trị cảnh báo tôi, lay tỉnh tôi; còn cái “duy vật vô thần bên trong tôi” nó mới đáng sợ khủng khiếp, vì nó ngấm ngấm phá huỷ tâm hồn tôi, con tim tôi, đời sống tôi và dẫn tôi ngày càng xa anh em. Vì thế, tôi vẫn cầu nguyện – cho tôi và cho mọi người, cách riêng cho quý thầy cô giáo – luôn giữ được tâm hồn trong trắng như những đèn thờ Thiên Chúa, không để cho vật chất làm chủ đời mình ngõ hầu có khả năng đào tạo lớp trẻ nên những con người trưởng thành hài hòa giữa cái tâm và cái đầu, giữa cuộc sống cá nhân và tập thể, để có thể cảm thông **với** và **dám sống chết cho** quyền lợi chính đáng của tha nhân là anh em của mình trong tình yêu Thiên Chúa, để người người có thể nói được như Thánh Phaolô Tông đồ dân ngoại: *“Tôi sống, nhưng không phải tôi sống, mà chính Chúa Kitô sống trong tôi”* (Gl 2, 20).

*** Vụ Thái Hà ở Hà Nội.**

Mấy hôm nay vụ Thái Hà đã xâm chiếm tâm hồn tôi! Day dứt và xót xa! Xót xa vì cứ nghĩ “*người Việt với nhau mà sao lại đến nông nỗi này?*” Day dứt vì cứ nghĩ “*Đất Nước mình đang sống trong hòa bình mà cứ như đang có chiến tranh với giặc ngoại xâm?*” Hay là “*Những người có Đạo vẫn bị một nhóm người nào đó liệt vào hạng kẻ thù truyền kiếp nguy hiểm hơn cả những quân ngoại xâm chằng, nên cần phải tiêu diệt bằng mọi giá?*” Hời hợt thôi, nhưng chưa dám quả quyết! Nhưng vẫn tự hỏi: Hình như tôi cũng đang vô cảm sao đó? Nhưng có một điều “**Tôi xin cúi đầu cảm phục trước đoàn người dám sống dám chết cho một lý tưởng cao đẹp**”. Tôi cũng cầu xin Thiên Chúa ban cho mọi người Việt biết thương yêu nhau và biết giải quyết mọi tranh chấp trong tình nghĩa anh em một nhà, dân một Nước!

Micae Hoàng Đức Oanh

Giám mục Giáo Phận Kontum.

TÙY VIÊN ĐẠI SỨ QUÁN MỸ NGỠ NGÀNG, SŨNG SỜ ..!

Vào lúc 15 giờ 20, ngày 18/11/2011, ông Michael Orona, tùy viên của Đại Sứ Quán Hợp Chúng Quốc Hoa Kỳ đã đến thăm các linh mục, tu sĩ và bà con giáo dân giáo xứ Thái Hà.

Ông Michael Orona cho biết: ông ngỡ ngàng vì mới cách đây 1 tuần tại Washington D.C, vị đại diện chính quyền Việt Nam đã báo cáo tình hình nhân quyền tại Việt Nam được tôn trọng, mà bây giờ những việc vừa xảy ra tại giáo xứ Thái Hà thì hoàn toàn ngược lại những gì được báo cáo.

Sau cuộc trò chuyện, gặp gỡ các linh mục tu sĩ Dòng Chúa Cứu Thế, ông đi bắt tay từng người để diễn tả sự cảm thông với những nỗi đau của anh chị em giáo xứ Thái Hà đang phải gánh chịu.

Nguồn : <http://www.giaoxuthaiha.org/tin-giao-xu/1214-tuy-vien-i-s-quan-m-ng-ngang-sng-s.html>
[DienDanCTM](#)

*Trân trọng chuyển một lá **huyết thư** thật chân thành của một người biết yêu thương quê hương và quan tâm đến vận mệnh đất nước. Xin vui lòng chuyển đi rộng rãi ...
Đa tạ!
LH*

Thư của một cán bộ hồi hưu gửi Giáo xứ Thái Hà

Thư gửi tín đồ công giáo Thái Hà

Hà Nội, ngày 7/11/2011

Kính thưa bà con và các tu sĩ, linh mục giáo xứ Thái Hà.

Chúng tôi là người dân Hà Nội, không theo tôn giáo nào, chưa được gặp quý vị bao giờ. Chỉ là một người dân yêu chuộng sự công bằng, sự thật mong muốn những điều được hiện diện thật sự trên quê hương mình sau bao nhiêu năm chờ đợi mà chưa thấy.

Tôi là một cán bộ đã ở tuổi về hưu, nhưng luôn suy nghĩ nặng lòng với đất nước, quê hương, ở đó con tôi, cháu tôi còn phải sống, phải tồn tại rồi sẽ đi đến đâu.

Không phải là tiếm xưng, nhưng những gì tôi nói trong lá thư này có thể đại diện cho ít nhất hàng ngàn người có cùng mong ước tốt đẹp cho quê hương như tôi. Trong các câu lạc bộ, trong các buổi nói chuyện giữa chúng tôi, những ngày vừa qua đề tài chính là câu chuyện của quý vị. Chính vì thế anh em bạn bè nhờ tôi cùng gửi lá thư này để tỏ tâm tình.

[Côn đồ leo lên khu vực Cung thánh để đánh linh mục, tu sĩ và an ninh leo lên quay phim](#)

Những ngày qua chúng tôi theo dõi diễn biến quanh vụ giáo xứ Thái Hà bị chính quyền cộng sản (biến chất) dùng mưu đồ hèn hạ để vu khống, triệt hạ. Lợi dụng bộ máy tuyên truyền mà do chính những người dân chúng tôi đóng thuế để làm những việc thất đức, vô lương tâm, chúng tôi rất bất bình. Đây không phải lần đầu tiên mà chính quyền cộng sản (biến chất) tuyên truyền xuyên tạc trắng trợn như vậy, thậm chí gần đây những trí thức lớn của dân tộc vì phản đối hành động xâm lược của Trung Quốc cũng đã bị xuyên tạc là phản động. Sự dấn sâu vào sai trái của chính quyền cộng sản (biến chất) này đã thành hệ thống không thể nào sửa chữa được. Nhiều người dân có tâm

huyết, những trí thức, cán bộ lão thành đã góp ý trên tinh thần xây dựng, nhưng không những chẳng được tiếp thụ trái lại còn bị chúng hãm hại, vu vạ.

Đến nay sự trắng trợn của chính quyền đã đến tận cùng, khi ngày 3-11-2011 dùng đoàn thể, công an, dân phòng trá hình làm nhân dân đến đánh phá nhà thờ. Sau đó lu loa rằng nhân dân bức xúc. Sự mạo danh này cho thấy rõ bộ mặt táng tận lương tâm của chính quyền khi đẩy nhân dân mâu thuẫn với nhau qua màn kịch ngày 3-11 ấy, sự táng tận đã đến chỗ tận cùng, đúng như nghĩa của từ táng tận. **Một chính thể quang minh không bao giờ đưa nội bộ nhân dân đến chỗ mâu thuẫn, trừ chính thể đang trên bờ diệt vong mới phải hèn hạ để người khác mâu thuẫn hững đòn cho mình.**

Chúng tôi là những người đã hằng tin vào một chế độ CNXH tươi đẹp, công bằng và văn minh. Cha, anh chúng tôi đã cống hiến hết mình theo lời kêu gọi của chính quyền này trong bao nhiêu năm qua. Thế nhưng đến nay, thật sự chúng tôi đã thấy những đóng góp của mình là đóng góp tiếp tay cho phường lừa đảo, độc ác, bạo tàn. Không những hại mình mà còn làm hại cho đất nước, dân tộc. Thật sự từ đáy lòng, **chúng tôi rất hối hận vì cả tin vào Đảng CSVN mà đã khiến đất nước, dân tộc đi đến ngày nay, nhìn lại những thứ như nợ nước ngoài khủng khiếp bởi vay bừa bãi, cạn kiệt tài nguyên do bán tống bán tháo, băng hoại đạo đức xã hội, lối sống suy đồi, đánh mất bản sắc văn hiến cha ông... những thứ mất đi là không thể nào lấy lại, hoặc có lấy lại cũng mất rất nhiều thập kỷ, thậm chí là hàng thế kỷ.**

Điều đau đớn là **những thứ mất đi này chính là cội rễ, là nguồn lực** để đất nước phát triển đã bị mất đi. Đất nước mất đi những điều thiêng liêng quý báu đó, để đổi lại gì? Đổi lại một bọn tham quan, béo mập, phê phỡn và xa hoa, lừa dối và độc ác. Những hy vọng của chúng tôi về một ngày nào đó chính quyền này nhận ra sự thật, nghĩ về lợi ích nhân dân, đất nước đã trở thành vô vọng, là tuyệt vọng thật sự rồi.

Nhưng những gì mà những người dân giáo xứ Thái Hà đã bền bỉ thể hiện nhiều năm qua, đã dấy cho chúng tôi hy vọng về một sự hồi sinh, một sức sống mới trên quê hương, sức sống có mang đầy tính nhân văn, tinh thần bác ái và quan trọng hơn nữa là sự quyết liệt sống chết với công lý, với sự thật. Một điều hiếm hoi tưởng chừng đã tuyệt vọng trong lòng người dân Việt Nam sau bao nhiêu năm sống trong dối trá của chính quyền.

Xin đừng cho rằng chúng tôi viết lá thư này với nội dung kích động các quý vị, thực sự rằng trên quê hương Việt Nam này bao nhiêu năm qua, chưa có được nơi nào tập trung tinh thần phản kháng, đấu tranh với những bất công, sai trái bằng giáo xứ Thái Hà. Điều đó là hiển nhiên dù nói gì đi nữa cũng không bác bỏ được sự thật ấy. Các **quý**

vị đã tranh đấu với sự kiên tâm của mình, với lý tưởng của mình hằng bao năm qua không cần phải trông cậy ai, một sự đấu tranh thật khâm phục. Và điều rõ ràng chỉ có chân lý muôn đời trong lòng mới khiến người ta bền gan đấu tranh trong hoàn cảnh đầy gian khó như các quý vị.

Thưa các quý vị

Cũng nhân đây, chúng tôi xin được gửi Giáo dân Thái Hà và cụ Giám mục Ngô Quang Kiệt lời xin lỗi sâu sắc của chúng tôi. Nói lời xin lỗi này, không vì chúng tôi đã làm gì xúc phạm đến quý vị hoặc Đức ngài Kiệt. Nhưng những lúc đó, hệ thống báo chí đã làm chúng tôi hiểu nhầm về quý vị dù chúng tôi đã có thời gian dài và có kinh nghiệm về hệ thống tuyên truyền này. Nhưng thật không ngờ lại là những sự táng tận lương tâm cùng cực trong những vụ việc ở 42 Nhà Chung và Thái Hà ngày đó mà chúng tôi không thể ngờ.

Cũng qua đây, chúng tôi xin gửi lời cảm ơn đến quý vị, qua sự kiện bị bôi xấu và vu vạ, chúng tôi mới mở cặp mắt của chúng tôi ra nhiều hơn và niềm tin thì sụp đổ hoàn toàn.

Kể từ đó chúng tôi luôn chú ý đến những gì quý vị đang làm và càng ngày càng sáng tỏ nhiều điều. Ở đó quý vị không chiến đấu vì tài sản, không vì đất đai đã bị mượn, bị chiếm và bị cướp, mà quý vị đang chiến đấu cho Sự thật – Công lý là điều mà đất nước này thiếu thốn và hầu như đã mất đi kể từ mấy chục năm qua.

Chúng tôi là những người dân Hà Nội hiểu rất rõ những tài sản nào, ở đâu là của tôn giáo đã bị chính quyền biến chất này cướp trắng trợn, nên mọi sự lừa bịp của báo, đài càng làm chúng tôi thấy tỏm lợm hơn. Là người đã từng làm lâu năm trong cơ quan nhà nước, tôi biết rất rõ là nếu không có sự đấu tranh kiên quyết của quý vị, thì hai khu đất vàng Hà Nội ở 42 Nhà Chung và Thái Hà đã chia vào túi bọn quan tham Hà Nội từ lâu.

Thưa quý vị

Nói những lời này, rất dễ được hiểu là sáo rỗng và vô nghĩa, nhưng chúng tôi rất hiểu bản chất chế độ này cũng như chính sách của nó dành cho tôn giáo của quý vị, đó là sự tiêu diệt. Tùy từng lúc, từng nơi để thực hiện sách lược đó.

Chúng tôi đã biết rất rõ là quý vị đã hoàn toàn đúng đắn và theo đúng luật pháp quy định. Tài sản mượn thì phải trả là đương nhiên, nhưng với nhà nước biến chất này, thì

luôn đi ngược lẽ phải và lòng dân. Vì vậy quý vị sẽ còn phải gặp nhiều chông gai hơn với chúng kể cả những mưu đồ thâm độc.

Ngày mai, hệ thống này có thể đưa quý vị lên giàn lửa, lên trường bắn, vào nhà tù hoặc một âm mưu thâm độc nào đó hãm hại. Chẳng có điều gì mà chúng không làm được, dù đó là việc mất đạo đức, lương tâm nhất.

Nhưng chúng tôi rất hiểu là Thái Hà không phải là Bát Nhã năm xưa, ngay cả sự kiện Thái Hà hôm nay cũng không phải là Thái Hà ba năm về trước nhà nước cướp đất chia nhau không được buộc phải làm công viên.

Đất nước đang rên xiết dưới chế độ độc tài, sợ hãi và nhiều thứ, tuy vậy đã đến lúc như một đồng cỏ khô mà chỉ cần một ngọn lửa. Nhưng sẽ khó có những người can trường, dấn thân cho Sự thật và Công lý như quý vị, chúng tôi không khen, chẳng nịnh nhưng bởi đó là bản chất của tôn giáo mà các quý vị đã đi theo. Chúng tôi những người có lương tri, thật sự xúc động và khâm phục tinh thần đấu tranh vì một sự thật, vì một nền công lý ngay thẳng và trong sạch trên quê hương Việt Nam dầu yêu.

Vì thế chúng tôi cảm phục, chúng tôi ngưỡng mộ và chúng tôi biết rằng, nếu chế độ độc tài Gaddafi đã phải chui xuống ống cống vì chống lại nhân dân, thì ngày mai khi các quý vị bị đàn áp, chắc chắn sẽ có một ngọn lửa bùng lên thiêu cháy chế độ độc tài phản nước hại dân trên toàn dân tộc.

Chúng tôi không mong những điều không tốt hoặc hậu quả không hay cho quý vị. Nhưng, nếu lúc đó đến, xin quý vị tin rằng sẽ có chúng tôi, có hàng triệu người dân Việt Nam đã quá chán ngán, u uất đồng hành cùng quý vị. Bởi lẽ đó, dù sức kiệt, tuổi già thì chúng tôi xin sẵn sàng mong muốn được gánh vác cùng các quý vị sứ mệnh nặng nề nhưng đầy ý nghĩa này cho quê hương.

Xin gửi đến quý vị sự đồng tâm và đồng hướng của chúng tôi trong việc tìm sự thật và công lý cho đất nước.

Chúa của các quý vị luôn bên cạnh các quý vị, che chở và mang bình an đến cho các quý vị.

Đại diện một số đồng cán bộ hưu trí và nhiều người quan tâm đất nước.

ĐỨNG LÊN CÙNG GIÁO DÂN THÁI HÀ

[1]

Cướp đất dòng tu xứ Thái Hà
Bạo quyền nanh vuốt đã giương ra
Giày da, gậy gộc dân dao búa
Roi điện, giáp đồng quý dạ xoa
Ủi đất nghênh ngang vào trận địa
Vòi rồng sấn tới tận sân nhà
Giới nghiêm phong tỏa khu hành sự
Xô xát âm âm tiếng thét la

[2]

Thét la vang dội dưới trăng tà
Tiếng mẹ gọi con át tiếng loa
Giặc đỏ tràn vào vây giáo xứ
Dân oan xông tới giữ sân tòa
Nhà thờ chuông đổ sương khuya lạnh
Tu viện gạch rơi khói bụi nhòa
Tiếng quát, tiếng la chen tiếng khóc
Chúa ơi, máu lệ đổ chan hòa

[3]

Chan hòa ân sủng Ma-ri-a!
Lạy Mẹ! Khẩn cầu Mẹ thiết tha
Cứu giúp dân oan xa hoạn nạn
Chở che giáo xứ vượt can qua
Thánh Thần quyền phép xin ngăn cản
Quý đồ hung tàn hãy lánh xa
Lạy Mẹ Chúa Trời ban phúc đức
An bình, no ấm khắp nhà nhà

[4]

Nhà nhà liên kết chống gian tà
Đoàn kết giáo dân xứ Thái Hà
Sở hữu đất đai cần bảo vệ
Hòa bình công lý mới đơm hoa
Bất công xã hội khôn ngăn chặn
Hạnh phúc cá nhân khó bảo hòa
Đoàn kết toàn dân vào trận đánh
Xây Đài Dân Chủ Khải Hoàn Ca

[5]

Khúc Khải Hoàn Ca vọng thiết tha
Cháu con giỗ tết cúng ông bà
Con chiêm thờ kính Ngôi Thiên Chúa
Phật tử tụng công Đức Thích Ca
Cộng Sản độc tài loài quỷ đỏ
Tam Vô chủ nghĩa đạo tà ma
Tự do Tôn Giáo cần tôn trọng
Dân tộc trường tồn: Việt Quốc Gia!

[6]

Dân tộc trường tồn: Việt Quốc Gia!
Ngày tàn của Đảng hủ không xa.
Lấy điều cải tạo trưng thu đất,
Mượn cờ chính trang lần cướp nhà.
Cán bộ tới lui bày chước quỷ,
Công an sách nhiễu dở trò ma!
Truyền thông, sách báo, đài... lê phải
Cộng Sản gian manh tráo trở mà!

[7]

Gian manh tráo trở nào ai lạ:
Khủng bố dân lành quá xót xa!
Tiếp quản lần hồi... quên chẳng trả.
Trưng thu lần lượt... cướp không tha!

Công lao giáo hội từng vun quén,
Công sức giáo dân đã đổ ra.
Đụn cát, đầm hoang... thành thái ấp
Gánh từng gánh đất đắp nền nhà!

[8]

Nền nhà xây cất thành tu viện
Có Đảng! Đảng về, Đảng kiểm tra!
Năm-bốn (1954) tiếp thu phân nửa nước,
Bảy-lăm (1975) nhuộm đỏ cả sơn hà!
Kiếm kê tài sản hồng vơ vét
Khủng bố tinh thần... đặng nhát ma!
Trí, phú, địa, hào... đào tận gốc!
Mẹ, Sợ, Cha, Cốt... tố tàn gia!

[9]

Tàn gia... còn nước dân liều chết!
Liều chết phen này với "Đảng ta"!
Còn Đảng, còn Đoàn, còn khốn khổ!
Hết tình, hết nghĩa, hết... kêu ca!
Tự do dân chủ hay là chết!
Nô lệ lâm than(!) quyết chẳng thà...!
Đoàn kết toàn dân vào trận đánh
Diệt trừ Đảng bán nước gian tà!

[10]

Gian tà thông trị khó thặng hoa!
Bán nước buôn dân trắng trợn mà
Thẹn với ông cha muôn thuở trước,
Nhục cùng con cháu khắp gần xa!
Hiệp thông cầu nguyện đòi công lý
Đoàn kết đấu tranh diệt quỷ ma
Cộng Sản độc tài mau giải thể!
Toàn dân bảo vệ nước non nhà!
2011/11/21

HỒ CÔNG TÂM

nh sáng thế gian!" (LM Gioan Baotixita Đinh Xuân Minh)

"Các con là ánh sáng thế gian!" (Mátthêu 5, 14)

LM Gioan Baotixita Đinh Xuân Minh
Đức Quốc, thứ bảy ngày 19 tháng 11 năm 2011

Lời ngỏ:

Đức Chúa Giê-su phán: „*Các con là ánh sáng thế gian!*”. Nghe câu nói này chúng ta mới thấm chính

đáng sự đòi hỏi cấp bách sứ mệnh của Thiên Chúa đối với chúng ta là người Kytô hữu. Câu nói này áp dụng thực tiễn trong tình hình cập nhật đang xảy ra hiện nay tại Thái Hà.

Đêm tối thứ tư ngày 16 tháng 11 năm 2011, Việt Cộng với „lòng thiện tâm“ biến khu dòng Chúa Cứu thế Thái Hà thành bình địa khu phế thải nước bẩn cho đồng bào. „Thiện tâm“ đến thế là cùng! Nếu Việt Cộng Phường Đống Đa muốn thực hiện „tốt bụng“ thay vì „bụng tốt“ của họ, thì họ phải đặt khu phế thải nước bẩn ngay tại Phường Đống Đa của mình, sao lại làm nhà người ta? Chán mấy anh côn đồ quá! Và nếu muốn làm nơi nhà người ta, thì phải hỏi chủ! Chứ không tự ý tự biên tự diễn như vậy được. Kiểu làm như vậy, đồng bào người ta chửi là phường ăn cướp không ngoa nhé! Mục đích bản thủi nham hiểm của chế độ quá rõ! Tà quyền Việt Cộng muốn san bằng mọi dấu tích của dòng Chúa Cứu Thế.

Cha ông chúng ta thường nói: „Thanh thiên bạch nhật!“. Nếu danh chính ngôn thuận thì làm sao lại phải làm đêm hôm như trộn cướp vậy?! Đường đường chính chính mà mình lòng ngay dạ thẳng thì chẳng bao giờ có hành động như vậy. Những loại thú và thành phần loại người nào thường phải sống về đêm? Ác quỷ Dracula? Chuột cống? Lang sói? Lũ bất lương? Quân trộm cướp đào hầm khoét vách?

Dẫn nhập

Việc thấp nền cầu nguyện là chứng minh việc làm tốt lành đạo đức của mình. Khi chúng ta thấp lên một ngọn nến trong đêm tối thì không thể là chúng ta che ánh sáng của nó được. Và để ánh sáng tỏa chiếu sáng lan tỏa khắp nơi, ví dụ, trong phạm vi gia đình, thì bàn đọc là điểm cao để

chúng ta đặt nền. Cũng vậy, muốn „Nhà dân tộc Việt Nam“ được thấp sáng, thì chúng ta phải cầm nền ra đường để thiên hạ mới nhìn thấy.

Thiên Chúa nói rõ: „*Một thành phố nằm trên đồi (khi thấp ánh sáng nên) không thể che dấu được. Cũng vậy, không ai thấp đèn, để rồi úp cái chậu lên nó. Ngược lại, phải đặt nó trên chỗ cao để nó chiếu rọi mọi sự trong nhà. Cũng vậy, ánh sáng của các con cũng phải chiếu rọi mọi người, để họ nhìn thấy việc làm tốt lành của các con mà ngợi khen Cha các con trên trời.*“ (Mt 5, 14-16)

Mục đích thấp nền không là để danh chúng ta cả sáng, song thấp nền là để những kẻ ngu muội, như những kẻ ngu xuẩn có lòng dạ lang sói đòi san bàn mọi di tích của Dòng Chúa Cứu Thế ở Thái hà nhìn rõ, mà ngợi khen Cha chúng ta trên trời. Nếu chúng ta thấp nền đòi hỏi Công lý, Hòa bình và sự thật, chúng ta đạt hai công ích: thứ nhất là „danh Cha cả sáng“, thứ hai là chiếu rọi những tâm hồn còn u mê ngông cuồng trở về cùng Thiên Chúa.

Ý nghĩa ánh sáng của Hy vọng

Xã hội chúng ta đã và đang bị bao trùm bởi những sự gian dối xảo trá do guồng máy tập đoàn Hán Cộng nhồi sọ. Một khung trời âm đạm đen tối bao phủ bởi những mách mung xảo quyệt. Muốn xóa tan bóng tối dày đặc này, từ khi có sự hiện diện của quý đờ Việt Cộng trên đất nước quê hương của chúng ta, thì chúng ta phải có trách nhiệm và bổn phận thấp lên ngọn nền Hy vọng.

Chúng tôi xin kể quý vị nghe câu truyện: „*Bốn cây nền*“.

“Trong một căn phòng, không gian tĩnh lặng tới mức người ta có thể nghe thấy tiếng thì thầm của những ngọn nền. Cây nền thứ nhất than vãn:

- "**Ta là biểu tượng của Hòa bình.** Thế nhưng đời nay những cái đó thật chông vênh. Thế giới hiếm khi im tiếng gươm súng, người với người - thậm chí vợ chồng anh em trong một nhà cũng chẳng mấy khi không cãi cọ”.

Thế rồi ngọn nền leo lét, ngọn lửa mờ dần cho tới khi ánh sáng lụi tắt hoàn toàn.

- Ngọn nền thứ hai vừa lác vừa kể lể: "**Ta là Niềm Tin.** Thế nhưng trong thế giới này hình như ta trở nên thừa thãi, một món xa xỉ. Biết bao kẻ sống theo thời không cần tới niềm tin”. Nói rồi, ngọn nền từ từ, tắt tóa ra một làn khói trắng luyến tiếc.

- "**Ta là Tình Yêu**”, ngọn nền thứ ba nói. "Nhưng ta không còn đủ sức để tỏa sáng nữa. Người ta gạt ta ra một bên và không thêm hiểu giá trị của ta. Cứ nhìn thế giới mà xem, không thiếu kẻ quên luôn cả tình yêu đối với những người ruột thịt của mình". Dứt lời phẫn nộ, ngọn nền vụt tắt. Căn phòng trở nên tối tăm. Chỉ còn một ngọn nền nằm ở góc xa vẫn tiếp tục phát ra ánh sáng, như ngôi sao đơn độc giữa bầu trời đêm âm u.

Bất chợt một cô bé bước vào phòng. Thấy ba ngọn nền bị tắt, cô bé thốt lên:

"Tại sao các bạn không cháy nữa? Cuộc sống này luôn cần các bạn. **Hòa Bình, Niềm Tin, Tình Yêu phải luôn tỏa sáng chứ**".

Cây nến thứ tư này giờ vẫn lặng lẽ cháy trong góc phòng, đáp lời cô gái:
"Đừng lo. **Tôi là Hy Vọng**. Nếu tôi còn cháy, dù ngọn lửa rất mong manh, chúng ta vẫn có thể
thắp sáng lại Hòa Bình, Niềm Tin và Tình Yêu".
Mắt cô bé sáng lên. Cô bé dùng cây nến thứ tư - Hy Vọng - thắp sáng trở lại các cây nến khác".

Thưa các bạn! Nếu trái tim con người luôn cháy lên ngọn lửa Hy vọng, chúng ta sẽ tìm được
những điều tốt đẹp cho cuộc sống như tình yêu, niềm tin và hòa bình. Sự hòa thuận thái bình sẽ
trở lại trong tâm hồn mỗi chúng ta.
Vâng! Đúng vậy. Trong thời đại ngày nay, ánh sáng là th

This message has been truncated

7 tổ chức quốc tế gửi tuyên bố chung cho Bộ Ngoại Giao VN

Thanh Trúc, phóng viên RFA

2011-11-19

Bảy tổ chức quốc tế chuyên tranh đấu và bảo vệ nhân quyền hôm ngày 9 tháng 11 gửi một bản tuyên bố
chung đến Bộ Ngoại Giao Việt Nam.

AFP PHOTO

Linh mục Nguyễn Văn Lý bị công an bịt miệng ngay trong phiên tòa tại Huế hôm 30-3-2006.

Bản tuyên bố chung bày tỏ mối quan ngại trước tình trạng thiếu tự do ngôn luận và thông tin, nhắc nhở chính quyền trong nước về sự việc các phóng viên, blogger hay những nhà bất đồng chính kiến vẫn bị sách nhiễu và bị giam giữ lâu nay.

Thanh Trúc có bài chi tiết.

Bức thư ngỏ ngày 9 tháng Mười Một, còn gọi là bản tuyên bố chung của bảy tổ chức quốc tế, gửi đến ông Hoàng Chí Trung, vụ trưởng Vụ Các Tổ Chức Quốc Tế thuộc Bộ Ngoại Giao Việt Nam, đồng thời gửi cho trợ lý ngoại trưởng Mỹ Michael Postner và thứ trưởng ngoại giao Mỹ Bill Burns.

Trong bảy tổ chức soạn thảo bản tuyên bố chung gửi đến Bộ Ngoại Giao Việt Nam có những tổ chức lâu nay được nhiều người biết đến như Phóng Viên Không Biên Giới - Reporteurs Sans Frontières, Tổ chức Quốc Tế Về Quyền tự do Ngôn luận, Công Giáo Hành Động Chống Sự Hành Hạ - Actions Des Chrétiens Pour L' Abolition De La Torture, vân vân...

Thiếu tự do ngôn luận

Bà Christine Laroque, chuyên trách phân ban Châu Á của Công Giáo Hành Động Chống Sự Hành Hạ. Photo courtesy of Christine Laroque.

Mở đầu, bản tuyên bố chung nhắc chuyện ông vụ trưởng Vụ Các Tổ Chức Quốc Tế Hoàng Chí Trung cùng phái đoàn Việt Nam đến Washington để đối thoại nhân quyền với Hoa Kỳ, trong lúc ở Việt Nam đang có khoảng hai mươi người gồm nhà báo, bloggers và những người bất đồng chính kiến đang bị tù tội vì dám lên tiếng về những quyền căn bản của con người.

Bức thư có đoạn nhấn mạnh với ông Hoàng Chí Trung rằng: *“Trong lần thảo luận vừa qua với giới chức Hoa Kỳ, ngài đã đồng ý và ghi nhận rằng nếu truyền thông không được tự do và độc lập, nếu không có*

một xã hội dân sự thì sẽ rất khó cho Việt Nam giải quyết nhiều vấn đề mà đất nước của ngài đang phải đối mặt. Chúng tôi lấy làm tiếc về việc chính phủ nước ngài gia tăng kiểm soát báo chí và hạn chế Internet từ tháng Giêng năm 2011, điều này có thể làm quý ngài thiếu tin tức về tình hình đất nước của mình, vì thế sẽ thiếu sự trang bị để điều hành đất nước”.

Bà Christine Laroque, chuyên trách phân ban Châu Á của Action Des Chrétiens Pour L’Abolition De La Torture, tức Công Giáo Hành Động Chống Sự Hành Hạ, một trong bảy tổ chức ký tên vào bức thư gửi cho Việt Nam, phát biểu:

Chúng tôi muốn bày tỏ mối quan tâm sâu sắc trước những hành động ngược đãi điển hình của chính phủ Việt Nam đối với người dân qua việc thiếu tự do ngôn luận, ngược đãi và hành hạ người bị bắt giữ tại quốc gia đó.

Bà Christine Laroque

“Quyết định ký tên vào bản tuyên bố chung cùng sáu tổ chức bạn đến từ sự kiện phái đoàn Việt Nam qua Hoa Kỳ dự cuộc đối thoại về nhân quyền với phía Mỹ. Chúng tôi muốn bày tỏ mối quan tâm sâu sắc trước những hành động ngược đãi điển hình của chính phủ Việt Nam đối với người dân qua việc thiếu tự do ngôn luận, ngược đãi và hành hạ người bị bắt giữ tại quốc gia đó.

Tính đến lúc này khoảng hai chục người gồm nhà báo, bloggers, người bất đồng chính kiến, hầu hết đã ở trong tù chỉ vì dám nói hoặc dám viết rằng chính phủ Việt Nam phủ nhận những quyền căn bản của con người.

Trong tất cả những trường hợp tù tội thì linh mục Nguyễn Văn Lý được chúng tôi quan tâm nhất bởi tính cách vi phạm nhân quyền cao độ. Ông bị sách nhiễu bị giam giữ liên tục, thậm chí bị đưa trở lại trại tù trong tình trạng sức khỏe suy yếu nghiêm trọng. Đó là lý do chúng tôi yêu cầu chính quyền Việt Nam nên tôn trọng nhân quyền, nên trả tự do cho linh mục Nguyễn Văn Lý cũng như những người đối kháng đang bị giam giữ.”

Nhân quyền chưa được tôn trọng

Ông Benjamin Ismail phụ trách Châu Á của tổ chức Phóng Viên Không Biên Giới. Photo courtesy of Benjamin Ismail.

Cũng từ Paris, ông Benjamin Ismail phụ trách Châu Á của tổ chức Phóng Viên Không Biên Giới Reporteurs Sans Frontières, giải thích ý nghĩa của bản tuyên bố chung mà Phóng Viên Không Biên Giới cùng soạn thảo và cùng ký với các tổ chức khác:

“Việc hưởng ứng sự khởi xướng và ký tên vào bản tuyên bố chung với các tổ chức khác, để kêu gọi Việt Nam cải thiện nhân quyền cũng như phóng thích người bất đồng chính kiến, diễn ra sau cuộc đối thoại nhân quyền Mỹ Việt ở Hoa Kỳ, đã chứng tỏ một điều là dù như chúng tôi ở trong những tổ chức mang tên khác nhau, có tiêu chí và đường lối hoạt động ít nhiều có khác nhau, nhưng quan điểm chung và đồng nhất vẫn là phải bảo vệ quyền con người cho mọi tầng lớp trong xã hội.

Trong trường hợp như vậy, chúng tôi đồng ý ký tên cùng với nhau vì đều nhận thấy mặc dù trong cuộc đối thoại nhân quyền với Hoa Kỳ vừa qua Việt Nam đã công nhận những quyền căn bản của con người, nói rằng hiến pháp Việt Nam ưu tiên bảo vệ nhân quyền, nhưng trên thực tế ở Việt Nam nhân quyền không được tôn trọng, Việt Nam không có tự do báo chí, tự do phát biểu và tự do thông tin.

Các tổ chức chúng tôi đã nhân cơ hội cùng ra bản tuyên bố chung để nêu lên hoàn cảnh tù tội bất công đối với trí thức hay bloggers ở Việt Nam, thí dụ Nguyễn Tiến Trung, Phạm Minh Hoàng, Cù Huy Hà Vũ, Điếu Cày Nguyễn Văn Hải, vân vân. Ông Phạm Minh Hoàng bị bắt và bị kết án tù từ năm ngoái chỉ vì viết blog dưới một bút danh khác để truyền bá những tư tưởng tự do dân chủ. Chẳng những thế, ông còn dám viết về Hoàng Sa và Trường Sa đang là những vấn đề nhạy cảm mà nhà nước Việt Nam cố tránh.

Việt Nam đã công nhận những quyền căn bản của con người, nói rằng hiến pháp Việt Nam ưu tiên bảo vệ nhân quyền, nhưng trên thực tế ở Việt Nam nhân quyền không được tôn trọng, Việt Nam không có tự do báo chí, tự do phát biểu và tự do thông tin.

Ông Benjamin Ismail

Theo đúng tôn chỉ bình vực và bảo vệ quyền làm người, chúng tôi mong Việt Nam suy xét lại, cải thiện và đối xử với những người có ý kiến khác biệt, những người muốn xây dựng một xã hội dân sự lành mạnh và tốt đẹp, đúng theo các điều khoản đã được qui định trong hiến pháp Việt Nam.”

Trong bản tuyên bố chung, bảy tổ chức quốc tế đồng ký tên nhấn mạnh “Việt Nam chưa có một nền truyền thông độc lập, nhà báo hay người viết blog phải chấp nhận rủi ro khi đưa tin hay viết về những thực trạng tiêu cực trong xã hội dân sự. Trước khi gia nhập WTO Tổ Chức Mậu Dịch Thế Giới, Việt Nam đã thừa nhận hồ sơ nhân quyền của một quốc gia liên quan mật thiết đến sự phát triển kinh tế của quốc gia đó”.

Những điều khoản trong hiến pháp Việt Nam được bản tuyên bố chung của bảy tổ chức quốc tế nhắc đến trong thư gồm Điều 53 qui định những quyền căn bản của công dân Việt Nam như tham gia, thảo luận, kiến nghị về các vấn đề chung của đất nước; Điều 69 qui định công dân Việt Nam có quyền tự do ngôn luận, tự do báo chí, quyền được thông tin, quyền hội họp và biểu tình theo qui định pháp luật; Điều 71 qui định quyền bất khả xâm phạm về thân thể đối với công dân Việt Nam, được pháp luật bảo vệ sức khỏe, tính mạng, danh dự và nhân phẩm, không bị bắt nếu không có quyết định của Toà Án Nhân Dân hay Viện Kiểm Sát Nhân Dân.

Từ những qui định này trong hiến pháp Việt Nam, bức thư chung của bảy tổ chức quốc tế kết luận là có quá nhiều bằng chứng mâu thuẫn với hiến pháp về tình trạng sách nhiễu hành hạ, bắt bớ, giam cầm ở Việt Nam, nghĩa là đi ngược hoàn toàn với điều khoản 71 qua những hành động tra tấn, khủng bố thể xác cũng như tinh thần trên những người bất đồng chính kiến chẳng may lâm vào vòng lao lý trong các trại tù khắp nước.

Ý nghĩa cuộc tranh đấu của Thái Hà!!!

Tổng Giám mục Phaolô Nguyễn Văn Bình, vị chức sắc từng cai quản Giáo phận Công giáo Sài Gòn, có lần sang Rôma trước năm 1975 và gặp được nhiều lãnh đạo của các Giáo hội bên Đông Âu Cộng sản. Nghe biết các vị ấy quyết tâm đòi lại đất đai cơ sở bị nhà cầm quyền tịch thu từ sau Đệ nhị Thế chiến, TGM Bình khi trở về Việt Nam, có nhận xét trước thuộc cấp rằng các lãnh đạo Đông Âu ấy xem ra thiếu tinh thần nghèo khó, tinh thần từ bỏ, khu khu ôm lấy của cải! Đến khi chính VN rơi vào tay CS và mọi Giáo phận đều bị nhà cầm quyền tước đoạt hàng ngàn cơ sở, hàng vạn mảnh đất, chẳng còn mấy tài

sản để sinh hoạt đạo, bây giờ TGM Bình mới thám thía và cảm thông với các đồng nghiệp mà mình nay cùng ở sau bức màn sắt và cùng mang gông cùm sắt như họ.

Vấn đề sở hữu và tranh chấp tài sản (đất đai, cơ sở) của cá nhân hay cộng đoàn với nhà nước trong các quốc gia CS không hề là vấn đề dân sự, hình sự, nhưng là vấn đề chính trị. Bởi lẽ việc quốc hữu hóa (đúng ra là đảng hữu hóa) đất đai và một số loại cơ sở dưới mỹ từ “toàn dân sở hữu, nhà nước quản lý” là một nguyên tắc cai trị chủ yếu, một đường lối chính trị cơ bản của CS. Có nắm mọi tài sản (đất thổ cư và đất trồng trọt, hay cơ sở như trường học, tòa báo, nhà in, nhà xuất bản, đài phát thanh, đài truyền hình...), nhà cầm quyền CS mới có thể nắm dạ dày và nắm tim óc, kiểm soát hành vi và kiểm soát tư tưởng của nhân dân, nhất là nhân dân trong các cộng đồng tôn giáo, để công cụ hóa tất cả (đặc biệt các lực lượng tinh thần) hầu duy trì ách thống trị dài lâu. Điều này, ngay nhiều chính khách ngoại quốc thuộc các nước dân chủ (thậm chí cả Vatican) đang làm việc tại hay liên hệ với VN có lúc cũng không nắm vững. Chẳng hạn Wikileaks mới đây cho biết tòa Đại sứ Hoa Kỳ và hồng y Bernard Law (người Mỹ) đã xem việc TGM Ngô Quang Kiệt cùng giáo dân Hà Nội đòi lại tòa Khâm sứ năm 2008 hay việc giáo xứ Đồng Chiêm trồng cây Thập giá trên Núi Thờ rồi Thập giá bị phá hủy năm 2009 chỉ là chuyện tranh chấp một miếng đất với nhà cầm quyền bản địa (nên đã không ủng hộ các chức sắc và giáo hữu trong hai vụ việc này).

Thành ra mới đây, khi Dòng Chúa Cứu Thế và Giáo xứ Thái Hà, Hà Nội, mạnh mẽ đòi lại các mảnh đất và cơ sở của mình, cụ thể là bệnh viện Đổng Đa, qua Kiến nghị ngày 7-10-2011, yêu cầu Ủy ban Nhân dân thành và UBND quận ngưng thực hiện dự án xây dựng trạm xử lý nước thải Bệnh viện trên khu đất của Dòng bị lấn chiếm trái phép và giao trả tài sản cho Nhà thờ và Tu viện để sử dụng đúng vào mục đích tôn giáo; tiếp đó qua bảng chữ điện tử lắp đặt trên tầng 7 của tu

viện vào ngày 26-10 mang nội dung: “Yêu cầu nhà cầm quyền trả lại Tu viện đang mượn làm bệnh viện Đống Đa cho Dòng Chúa Cứu Thế Hà Nội và trả lại Hồ Ba Giang cho Giáo xứ Thái Hà”; rồi cuối cùng qua lá Đơn ngày 27-10-2011 gửi đến các UBND nói trên và Sở Y tế Hà Nội lẫn Bệnh viện Đống Đa để nhắc lại yêu cầu hoàn trả cho Dòng và Giáo xứ toàn bộ Tu viện. Khi làm như thế thì không hẳn là tranh chấp đất đai với nhà cầm quyền địa phương nhưng là khẳng định tự do tôn giáo, một tự do vốn bao hàm quyền có cơ sở để hoạt động (hoạt động tôn giáo, hoạt động truyền giáo và hoạt động xã hội). Bởi lẽ sự việc Nhà dòng và Giáo xứ, từ một diện tích 61.455m² (được các tiền nhân dự liệu cho những hoạt động rộng lớn trong tương lai) bị nhà cầm quyền CSVN tước đoạt cách bất hợp pháp 58.755m², chỉ còn thừa cho 2.700 vuông đất nhỏ xíu, là một hành vi đàn áp và tiêu diệt tôn giáo đúng nghĩa và thô bạo.

Ngoài ra, khi Dòng Chúa Cứu Thế và Giáo xứ Thái Hà yêu cầu trả lại các mảnh đất và cơ sở ấy (một việc vốn đã khởi sự cách mạnh mẽ từ đầu năm 2008 qua vụ công ty may Chiến Thắng), thì đó chính là đòi lại quyền tư hữu đất đai, là đánh vào nguyên tắc cai trị, đường lối chính trị hết sức bất công và phi lý của chế độ CS là “đảng hữu thổ địa”, theo đúng tinh thần của Hội đồng Giám mục Việt Nam trong Quan điểm ngày 25-09-2008. Quan điểm này có đề cập tới những bất cập (đúng ra là sai trái) của Luật đất đai hiện hành (do đảng ban ra) và yêu cầu sửa đổi nó ở một điểm rất cơ bản: “Việc sửa đổi [luật đất đai] cần phải quan tâm đến quyền tư hữu của người dân như Tuyên ngôn quốc tế của Liên hiệp quốc về Nhân quyền đã khẳng định: “Mọi người đều có quyền tư hữu riêng mình hay chung với người khác... và không ai có thể bị tước đoạt tài sản của mình cách độc đoán” (số 17). Vì thế, chúng tôi cho rằng thay vì chỉ giải quyết theo kiểu đối phó hoặc cá biệt, thì giới hữu trách phải tìm giải pháp triệt để hơn, tức là để người dân có quyền làm chủ tài sản, đất đai của họ, đồng thời người dân cũng phải ý thức trách nhiệm của mình đối với xã hội. Đòi hỏi này lại càng khẩn thiết hơn trong bối cảnh toàn

cầu hóa ngày nay, khi Việt Nam ngày càng hội nhập sâu hơn vào nhịp sống chung của thế giới. Đây sẽ là tiền đề cho việc giải quyết tận gốc những vụ khiếu kiện về đất đai và tài sản của người dân...”. Hội đồng GMVN biết việc chuyển quyền sở hữu đất đai vào tay đảng CS là yếu huyệt cơ bản của chế độ, là nền tảng cho sự tồn tại của độc trị độc tài, là nguyên nhân chính gây ra bao nỗi bất công trong xã hội. Thành thử vị chủ tịch của Hội đồng, đang cai quản Tòa Giám mục Hà Nội, đã tức tốc khẳng định quyền sở hữu đất đai và quyền đấu tranh cho đất đai của Thái Hà qua Văn thư ngày 4-11-2011: “Tòa Tổng Giám mục Hà Nội luôn khẳng định và tôn trọng quyền Sở hữu của Dòng Chúa Cứu thế trên khu đất 61.455m² tại 180 Nguyễn Lương Bằng, Đống Đa bao gồm cả cơ sở và các phần đất mà các cơ quan nhà nước đang sử dụng trên diện tích này”. Vị chức sắc cai quản Giáo phận Kontum là Giám mục Hoàng Đức Oanh, một chứng nhân nổi bật hiện thời cho sự thật và lẽ phải, cũng đồng cảm và đồng thuận với Thái Hà qua Văn thư tương tự ngày 5-11 tiếp đó.

Hơn nữa, khi tiến hành các việc kể trên, cũng như khi quyết tâm dùng sức mạnh tập thể lấy lại các phần đất thừa hưởng từ tổ tiên tiền bối từ đầu năm 2008 (chưa kể bao lần đưa văn thư trước đó), Dòng Chúa Cứu Thế và Giáo xứ Thái Hà đã thực sự đấu tranh cho công lý, cho lẽ phải. Bởi lẽ nguyên nhân chủ yếu gây ra bất công toàn diện trong xã hội Việt Nam hiện thời chính là việc người dân không có quyền tư hữu đất đai, và toàn dân không có quyền định đoạt về lãnh thổ, khiến đảng và nhà cầm quyền CS địa phương tự tung tự tác cướp đoạt công thổ và tư thổ để chia nhau hay bán cho ngoại kiều, rồi đảng và nhà cầm quyền CS trung ương tự ý tự tiện nhượng đất nhượng biển cho ngoại bang, nhất là lân bang Trung Cộng. Cuộc đấu tranh cho công lý này còn thể hiện qua việc giáo dân Thái Hà (dưới sự hướng dẫn của các linh mục DCCT) làm chứng cho sự thật và lẽ phải một cách kiên cường, dũng cảm trước tòa án Cộng sản trong phiên xử sơ thẩm ngày 08-12-2008 rồi trong phiên xử phúc thẩm ngày 27-03-2009. Ai mà quên được hình ảnh đoàn người (đặc biệt 8

bị cáo giáo dân) tay cầm lá vạn tuế đi từ Hà Nội về Hà Tây trong ngày phúc thẩm; những bài ca vừa bộc lộ ý chí bất khuất vừa chan chứa tình yêu không thù hận (như Kinh Hòa bình, Con đường nào Ngài đã đi qua...) vang lên trong sân tòa án; những lời đối đáp đầy khôn ngoan can đảm, sắc bén lý luận của các giáo dân vô tội trước hội đồng xét xử... Cuộc đấu tranh cho công lý ấy còn thường xuyên bày tỏ qua việc Thái Hà ngày càng trở nên tụ điểm của niềm tin và hy vọng, nơi giáo cũng như lương tụ tập hàng ngàn người để cầu nguyện và lên tiếng cho các dân oan bị cướp đất đoạt nhà, cho các thanh niên thiếu nữ bị bán làm lao nô hay tình nô, cho các chiến sĩ nhân quyền bị bắt bớ tù tội, cho các lãnh đạo tinh thần bị bách hại vì công lý, cho các vùng đất biển của Tổ quốc bị lấn chiếm bởi tay Trung Cộng... Tất cả đều nằm trong đường hướng mục vụ hiện tại của Dòng Chúa Cứu Thế Việt Nam, một đường hướng đã được trình bày nhiều lần bởi vị lãnh đạo của Dòng, linh mục Giám tỉnh Vinh-sơn Phạm Trung Thành, nhất là trong bức thư “Chúa Cứu Thế không chấp nhận sự dữ hoành hành” công bố ngày 18-07-2010: “Chúng ta mừng lễ Chúa Cứu Thế khi ngay giữa trần thế đang ngổn ngang biết bao điều đau lòng, Giáo hội Việt Nam đang chông chênh trước sóng gió, thiên tai dòn dập, hạn hán, dịch bệnh, bão tố... Nhân tai gây bao điều đau khổ, ngập lụt, cướp của giết người, điện giạt chết người, tai nạn giao thông, tham nhũng, nợ xấu (Vinashin), làm dâu bị đầy đọa và chết ở xứ người, phụ nữ trẻ em bị bán làm nô lệ tình dục, nạo phá thai phổ biến, oan khiên, khiếu kiện khiếu tố kéo dài,... Phần đông còn sống trong nghèo đói, bất công, bất an (thực phẩm, môi trường ô nhiễm),... Chúa Cứu Thế đã không chấp nhận tình trạng sự dữ hoành hành, Ngài ra tay ngăn chặn và chữa lành các vết thương cho nhân loại. Chúng ta cần mang sự rung cảm của Ngài trên bước đường sứ vụ, lấy ánh sáng chân lý đẩy lui bóng tối, lấy lời Chúa chữa lành vết đau và lấy tình thương của Chúa làm nội lực thăng tiến con người”. Cộng đoàn phía Nam của DCCT tại Sài Gòn, qua các cuộc thập nến hiệp thông, các thánh lễ cầu nguyện, các bài giảng xoáy vào lẽ phải và lẽ thật ở Nhà thờ Kỳ Đồng cũng đang là chứng nhân và

tác nhân cho công lý trên đất Việt.

Và dĩ nhiên cái lực lượng tồn tại trên sự chà đạp công lý, quyền tư hữu, tự do tôn giáo (tức nhà cầm quyền Cộng sản Việt Nam tại Đông Đa, Hà Nội) không thể không phản ứng một cách điên cuồng, bất công, phi lý, vô luật đối với Thái Hà. Đó là lấy có xây dựng những công trình phục vụ quần chúng để cướp đoạt tài sản nhà dòng, là chia loa vào nhà thờ để áp đặt tư kiến và đầu độc công luận, là kết án cách tùy tiện và tuyên phạt cách bất công những hình thức bày tỏ ý kiến của giáo xứ, là chia rẽ tôn giáo và kích động căm thù giữa đồng bào bằng những luận điệu vu khống xuyên tạc, là thuê mướn đầu gấu côn đồ và dàn dựng “quần chúng tự phát” để hành hung hăm dọa, là dùng cả bộ máy tuyên truyền và dàn báo chí công cụ để biện minh cho hành động sai trái, là trả thù bằng sách nhiễu, thăm vắn (mãi cho tới hôm nay) những giáo dân hay công dân can đảm lên tiếng bênh vực Thái Hà ...

Tất cả những hành vi ấy chỉ càng bộc lộ chính nghĩa cuộc đấu tranh của Thái Hà, càng thổi bùng ngọn lửa tranh đấu nơi cộng đoàn bất khuất này để khiến nó lan rộng toàn quốc, tạo nên cuộc đấu tranh toàn diện của toàn dân hầu giải thể chế độ toàn trị Cộng sản.

BAN BIÊN TẬP

Xã luận bán nguyệt san Tự do Ngôn luận số 135 (15-11-2011)

PHẬT GIÁO HÒA HẢO THUẬN TÚY

THƯ HIỆP THÔNG

PHẬT GIÁO HÒA HẢO THUẬN TÚY (PGHHTT) chúng tôi vô cùng xúc động khi đọc xong:

a-Thư Hiệp Thông của Quý Linh Mục nhóm Linh Mục Nguyễn Kim Điền với dòng Chúa Cứu Thế và Giáo xứ Thái Hà.

b-Thư kêu gọi cầu nguyện cho QUÊ HƯƠNG VIỆT NAM có CÔNG LÝ, SỰ THẬT cùng Hiệp Thông cầu nguyện cho Giáo xứ Thái Hà của Linh Mục Augustino Phạm Sơn Hà OSB (Đức quốc).

Với lời lẽ ôn hòa, nhiệt thành, súc tích tinh thần TỪ BI BÁC ÁI của 2 bức thư đã phơi diễn được cái bộ mặt thật bạo tàn, bạc ác, vô nhân đạo, phi công lý của đảng Cộng Sản Việt Nam (CSVN) của chế độ Cộng Hòa Xã Hội Chủ Nghĩa VN đối với các tôn giáo tại VN.

Nhìn theo chiều dài và chiều sâu của lịch sử VN, 66 năm ở Miền Bắc, 36 năm ở Miền Nam, ai cũng có thể thấy đảng CSVN đã áp dụng một chính sách cai trị nghiệt ngã, khi công khai lúc ngấm ngấm bằng những âm mưu thâm độc, ác hiểm nhằm triệt tiêu tức khắc, hoặc từ từ, hoặc “cộng sản hóa” các tôn giáo. Cả đến các am cốc, miếu đình nào không nằm trong hệ thống ngấm của CS thì cũng bị phá vỡ.

66 năm ở Miền Bắc . . . 36 năm ở Miền Nam . . . qua bàn tay đẫm máu, lưỡi dao đồ tể của đảng CSVN đối với các tôn giáo không ngày nào là không có xảy ra những chủ trương đàn áp thô bạo, những hành động tàn ác, phi công lý . . . kể sao cho xiết.

Hiệp thông với nhóm Linh Mục Nguyễn Kim Điền và Linh Mục Phạm Sơn Hà (Đức Quốc), nhân danh PHẬT GIÁO HÒA HẢO THUẦN TÚY tại VN, tôi xin long trọng tuyên bố:

1-Cực lực lên án chính sách nghiệt ngã của đảng CSVN nhằm triệt tiêu các tôn giáo tại VN. Cương quyết đòi hỏi nhà cầm quyền CSVN phải chấm dứt chính sách “DIỆT CHỦNG” TÀN ÁC BẠO NGƯỠC NÀY.

2-Hoàn toàn ủng hộ Thư Hiệp Thông của Quý Linh Mục nhóm Nguyễn Kim Điền với dòng Chúa Cứu Thế và Giáo xứ Thái Hà.

3-Hoàn toàn ủng hộ và Hiệp Thông với Thư Kêu Gọi Cầu Nguyện cho QUÊ HƯƠNG VIỆT NAM có CÔNG LÝ, SỰ THẬT cùng cầu nguyện cho Giáo xứ Thái Hà của Linh Mục Phạm Sơn Hà tổ chức vào ngày Chủ nhật 27-11-2011.

Trân trọng thỉnh cầu các tôn giáo bạn, Quý Vị lãnh đạo các cộng đồng trong mọi giai tầng xã hội, Quý Vị thân hữu yêu chuộng công lý và hòa bình trong và ngoài nước cùng tích cực hưởng ứng cầu nguyện theo ngày giờ nói trên. Riêng Giáo Hội PGHH Thuần Túy VN và hải ngoại hãy nhiệt tình tổ chức lễ cầu nguyện này.

4-Thành khẩn và tha thiết kêu gọi Quý Vị lãnh đạo tinh thần các tôn giáo trên đất nước VN hãy vì tiền đồ Đạo pháp, tay nắm tay, lòng chung lòng tạo một sức mạnh “LIÊN TÔN” để cùng đương đầu với bạo quyền CS mau đến thắng lợi cuối cùng.

Một cây làm chẳng nên non,
Ba cây chụm lại nên hòn núi cao.

Huyền Phong Các, ngày 12 tháng 11 năm 2011
TM. Giáo Hội PGHH Thuần Túy,
Hội Trưởng Trung Ương,
Ký tên : LÊ QUANG LIÊM

CỘNG CHA CỘNG CON

Hai nước Việt Nam: đất biển còn.
Cộng cha thống nhất: giang sơn mòn,
Nam Quan, Bản Giốc vào tay Chệt.
Bắc Việt vịnh này cũng đã non.
Hải đảo Hoàng Sa Tàu chiếm gọn,
Trường Sa đất nổi Việt dâng tròn.
Biển Đông khó thoát bị hao hụt.
Xã tắc tan hoang bởi cộng con!!!

Dzoãn Thường

Chết Bô Chệt Con!

Đảng Cộng chết đi, nước mới còn

**Cộng còn ất nước Việt tiêu mòn!
Nước non bền vững, còn dân tộc!
Dân tộc suy vong, hết nước non!
Lịch sử nước Nam, Tàu bóp méo
Văn minh nòi Việt, Vẹm vo tròn!
Vẹm Tàu gấn bó tình đồng chí
Đồng hóa riết thành lũ Chệt con!**

Hồ Công Tâm

Diệt Lũ Cộng Con

**Hãy quyết cùng nhau một mắt còn
Diệt quân cướp Cộng bán dần mòn
Đất đai, sông nước, cùng đồng ruộng
Biển cả, rừng xanh, với núi non!
Giữ nước Việt Nam luôn lớn rộng
Cho dòng giống Việt mãi vuông tròn
Bao năm tiên tổ đã gây dựng
Đừng để vào tay lũ chệt con
2011112
Tiên Giang**

Hiện tình VN qua một số văn bản luật mới được chỉnh sửa

▣ **Ls. Nguyễn Văn Đài**

Nghe bằng Flash
Nghe bằng nhu liệu riêng trong máy của bạn
(như WMP, Itune, v.v...)

[Nghe bằng nhu liệu riêng](#)

[Tải về máy/Download - \(Bấm nút phải của chuột,
chọn Save Target As, hoặc Save Link As](#)

AsiaNews: Đức Tổng Giám mục Hà Nội lên án những vi bạo lực đối với giáo xứ Thái Hà

8/11/11 4:52 AM

Vào ngày 03 tháng 11, nhà thờ và tu viện bị tấn công bởi các quan chức và các hoạt động viên, họ xâm chiếm sân nhà thờ, đập vỡ cửa và xúc phạm các Cha Dòng Chúa Cứu Thế. Một cuộc tấn công nhằm cố gắng bẻ gãy ý chí của các tu sĩ trong cuộc phản kháng việc tước đoạt quyền sở hữu đất của giáo xứ.

Hà Nội (AsiaNews) – Tổng Giám Mục Hà Nội đã "lên án hành động dã man và bất hợp pháp của những người đã vi phạm sân của tu viện và giáo xứ Thái Hà với những lời nói kích động và khiêu khích mang bản chất bạo lực." Cộng đoàn Giáo Hội tại Hà Nội đã phản ứng về các cuộc tấn công ngày 03 tháng 11, khi hàng trăm cảnh sát và quân đội đi kèm với chó và côn đồ và theo sau bởi một nhóm truyền hình nhà nước đến tấn công tu viện, la hét bằng những lời lăng mạ với loa cầm tay, ném đá và đập vỡ cửa trước.

Tại thời điểm đó, Cha Gioan Lưu Ngọc Quỳnh, tu sĩ Vincent Vũ Văn Bang, và tu sĩ Nguyễn Văn Tang nằm trong số những người bị tấn công bằng lời nói và tay chân khi họ cố gắng ngăn chặn những kẻ côn đồ đập vỡ các cửa của tu viện. Cha Phạm Xuân Lộc bị tấn công trong tu viện khi ngài đã cố gắng chấm dứt các hành vi xấu xa của họ.

Để chấm dứt các cuộc tấn công, hàng ngàn người Công giáo đã vội vàng chạy tới từ các giáo xứ lân cận, do những hồi chuông của nhà thờ Thái Hà.

Bối cảnh của cuộc đột kích hầu như là tham vọng của nhà cầm quyền địa phương nhằm bẻ gãy sự kháng cự của các LM Dòng Chúa Cứu Thế, những vị đã phản đối những động thái mới nhằm tước đoạt quyền sở hữu của một phần cơ sở giáo xứ. Câu chuyện bắt đầu vào ngày 8 tháng mười, khi linh mục chính xứ, Cha Giuse Nguyễn Văn Phương, được triệu tập đến trụ sở Ủy ban Nhân dân huyện Đống Đa và được thông báo rằng nhà máy xử lý nước thải từ bệnh viện trong khu vực sẽ được xây dựng trên đất thuộc về Dòng Chúa Cứu Thế – là Dòng Tu đã điều hành giáo xứ kể từ khi thành lập vào năm 1928.

Vị linh mục đã phản ứng bằng cách yêu cầu nhà cầm quyền từ bỏ dự án và trả lại đất đã bị trưng dụng cho giáo xứ. Liên quan đến vấn đề là những sự kiện đã xảy ra từ năm 2008 và 2009, khi giáo xứ Thái Hà là tâm bão của một cuộc tranh chấp với nhà cầm quyền thành phố về việc chiếm đoạt đất đai và một phiên tòa được dựng lên để kết án tám người Công giáo.

Lá thư của Tòa Tổng giám mục gửi cho giáo xứ khẳng định rằng "Tổng giám mục Hà Nội đã luôn khẳng định và ủng hộ quyền sở hữu tài sản của Dòng Chúa Cứu Thế trên 61.455 mét vuông đất" của tu viện và giáo xứ ", bao gồm các cơ cấu và diện tích được sử dụng bởi các cơ quan nhà nước. "

Nguồn: AsiaNews

Đức giám mục người Việt Nam thấp nển cầu nguyện cho Thái Hà trước nhà Quốc hội Úc

VRNs (16.11.2011) – Melbourne, Úc – “Đề Bày tỏ sự hiệp thông cùng Giáo Xứ Thái Hà và Giáo Hội Việt Nam và được sự hỗ trợ cổ sủng của Đức Cha Vincent Nguyễn Văn Long, Giám Mục Phụ Tá Tổng Giáo Phận Melbourne, Dân Chúa Úc Châu phối hợp với một số đoàn thể sẽ tổ chức Đêm Thắp Nến Cầu Nguyện Hiệp thông với Giáo Hội Việt Nam” là lời mở đầu cho thư mời được **cha Anthony Nguyễn Hữu Quảng, Chủ nhiệm tạp chí Dân Chúa Úc Châu** gửi đến cộng đồng dân Chúa Việt Nam tại Đại lục xanh này.

Thư mời cho biết, buổi thắp nến cầu nguyện sẽ diễn ra trước thềm Quốc Hội (Parliament House), góc đường Spring và Bourke Street (Bên cạnh Ga Xe Lửa Parliament), vào tối thứ Bảy, ngày 19 tháng 11 năm 2011, từ 7:00 tối và kết thúc vào lúc 9: 00 tối cùng ngày.

Như vậy, cộng đồng dân Chúa Việt Nam sẽ được chứng kiến một vị Giám mục đứng ở ngoài sân Toà nhà Quốc Hội cầu nguyện cho quốc thái dân an ở quê hương Việt Nam, và cho sự thật – công bằng được thi hành tại Việt Nam.

Được biết, Đức cha Vincent Nguyễn Văn Long, Giám Mục Phụ Tá Tổng Giáo Phận Melbourne là giám mục thứ ba thuộc cộng đoàn người Việt tị nạn sau 1975, sau Đức cha Dom. Mai Thanh Lương (ở Mỹ) và Đức cha Vincent Nguyễn Mạnh Hiếu (ở Canada).

Đức cha Vincent Nguyễn Văn Long Sinh ngày 3 tháng 12 năm 1961 tại Gia Kiệm, tỉnh Đồng Nai. 11/8/1980 Rời Việt Nam cùng gia đình vượt biên để thoát khỏi chế độ Cộng Sản, đến tị nạn tại Úc ngày 02/12/1981. 1983 Gia nhập dòng Phanxicô Viện Tu, 08/12/1984 Khấn dòng, 30/12/1989 thụ phong linh mục. 2002-2008 Chính Xứ Springvale thuộc tổng giáo phận Melbourne. 2005-2008 làm Bề trên giám tỉnh Tỉnh Dòng Phanxico tại Úc Đại Lợi và thành phần ban lãnh đạo quốc tế (International Leadership Team OFM Conv). 22/4/2008 Ngài được bổ nhiệm sang Roma phụ tá Bề Trên Tổng Quyền, đặc trách vùng Asia-Oceania. Tổng cố vấn của dòng đặc trách vùng Á châu Thái Bình Dương (FAAMC). 20/5/2011 ĐTC Bênêđictô XVI đã bổ nhiệm ngài làm Giám Mục Việt Nam đầu tiên tại Úc, thăng GM hiệu tòa Tala và làm Giám Mục Phụ tá Tổng giáo phận Melbourne. 23/6/2011 Thánh Lễ Phong Chức Giám Mục sẽ được tổ chức tại Nhà Thờ Chính Tòa St Patrick do Đức TGM chính Denis James chủ phong với sự phụ phong của Đức Hồng Y George Pell, TGM Sydney và Đức TGM Giuseppe Lazzarotto, Sứ Thần Tòa Thánh tại Úc.

Sau khi đã là Giám mục phụ tá, Đức cha Vincent Nguyễn Văn Long đã dấn thân rất nhiều cho người tị nạn tại Úc Châu.

PV.VRNs

Cha Bề trên Tổng quyền DCCT: Chúng tôi rất khâm phục sự dấn thân của Tỉnh Dòng Việt Nam

VRNs (17.11.2011) – Roma – “Chúng tôi rất khâm phục sự dấn thân của Tỉnh Dòng Việt Nam, cách riêng sự dấn thân của chính Cha Giám tỉnh, để cổ vũ cho những nỗ lực kiến tạo công lý và hòa bình cho những anh chị em tại Việt Nam, là những người đang chịu đau khổ vì bạo lực, vì bất công, và vì những nỗ lực của chế độ cộng sản, một thể chế luôn vi phạm hay xem thường các quyền con người” là tâm tình của Toàn DCCT trên thế giới hướng về Việt Nam trong lúc này, đặc biệt là chính cha Bề trên Tổng quyền (BTTQ) Michael Brehl, C.Ss.R, cùng các Bề trên Giám tỉnh thuộc các quốc gia nói tiếng Anh đang quy tụ tại Đền thánh Giêrôđô ở Materdomini, từ ngày 11 đến 19.11.2011 này.

Trong thư, cha BTTQ lấy làm tiếc vì sự vắng mặt bất khả kháng của cha Giám tỉnh DCCT tại VN, do nhà cầm quyền Hà Nội áp đặt một cách bất công. Tuy nhiên, theo cha BTTQ, “Tôi đoán kết với cha rằng sự vắng mặt của cha thực sự càng làm những mối dây huynh đệ của chúng ta thêm sâu sắc, đặc biệt trong lời cầu nguyện”.

VRNs xin trân trọng giới thiệu với quý độc giả điện thư này.

Ngày 16/11/2011

Kính gửi: Cha Vinh Sơn Phạm Trung Thành, C.Ss.R.

Giám Tỉnh Dòng Chúa Cứu Thế tại Việt Nam

Cha Vinh Sơn thân mến,

Xin chào thăm cha nhân danh Đức Giêsu Kitô, Đấng Cứu Chuộc chúng ta! Như cha đã biết, tất cả các Bề trên Giám Tỉnh nói tiếng Anh đang họp nhau tại Rôma, Italia từ ngày 11 đến 19/11/2011. Hôm nay, chúng tôi có mặt ở Đền Thánh Giêrôđô tại Materdomini. Tất cả chúng tôi sẽ nhớ đến cha và Tỉnh Dòng Việt Nam trong lời cầu nguyện.

Chúng tôi rất lấy làm tiếc khi cha không thể có mặt với chúng tôi dịp này, do bởi nhà cầm quyền sở tại đã ngăn cản cha rời khỏi Việt Nam. Thật là đáng tiếc. Rất nhiều Bề trên Giám tỉnh muốn nói chuyện trực tiếp với cha.

Tôi muốn đoán chắc với cha rằng chúng tôi sẽ luôn cầu nguyện cho cha, và hy vọng nhà cầm quyền sớm trả quyền tự do đi lại để cha có thể tham gia các cuộc hội họp bên ngoài Việt Nam. Đây là điều quan trọng đối với tất cả các tu sĩ DCCT, vì chúng ta là một Dòng Quốc tế. Những cuộc hội họp ấy sẽ thắt chặt mối dây huynh đệ giữa chúng ta với nhau, và mang lại một phương thế quan trọng để trao đổi ý kiến với nhau. Tuy nhiên, tôi đoán kết với cha rằng **sự vắng mặt của cha thực sự càng làm những mối dây huynh đệ của chúng ta thêm sâu sắc, đặc biệt trong lời cầu nguyện.**

Chúng tôi rất khâm phục sự dấn thân của Tỉnh Dòng Việt Nam, cách riêng sự dấn thân của chính Cha Giám tỉnh, để cố vũ cho những nỗ lực kiến tạo công lý và hòa bình cho những anh chị em tại Việt Nam, là những người đang chịu đau khổ vì bạo lực, vì bất công, và vì những nỗ lực của chế độ cộng sản, một thể chế luôn vi phạm hay xem thường các quyền con người. Chúng tôi đã theo dõi những thông tin về những tấn công mới đây của nhà cầm quyền đối với Tu viện DCCT Hà Nội. Chúng tôi cầu nguyện để công lý đích thực sẽ thắng thế và các quyền của tất cả anh em chúng ta cũng như của anh chị em giáo dân được hoàn toàn tôn trọng.

Nguyện xin Đức Giêsu Cứu Thế, nhờ lời cầu bầu của Đức Mẹ Hằng Cứu Giúp và gương sáng Thánh An Phong mang lại cho anh em sức mạnh và niềm hy vọng, hôm nay và mãi mãi.

Trong Chúa Cứu Thế,

V. Rev. Michael Brehl, C.Ss.R.

Bề trên Tổng Quyền

VỤ THÁI HÀ: **THÊM MỘT BÀI HỌC ĐẮT GIÁ CHO CÁC VỊ LÃNH ĐẠO GIÁO HỘI**

Sau những ngày căng thẳng và lắng dịu một thời gian ngắn, vụ việc tại Giáo xứ Thái Hà đã bước sang một bước ngoặt mới với hành vi cưỡng chiếm tu viện Dòng Chúa Cứu Thế ngay trong đêm tối 16/11/2011 của nhà cầm quyền Hà Nội.

Hàng trăm cảnh sát các loại với các công cụ hỗ trợ, cùng đám côn đồ được thuê mượn từ các phường trong quận Đống Đa được huy động tới Bệnh viện Đống Đa – tu viện Dòng Chúa Cứu Thế, để bắt đầu cho chiến dịch cưỡng chiếm này.

Việc nhà cầm quyền Hà Nội đang đem bắt ngờ xua quân tới giáo xứ Thái Hà để thực hiện dã tâm cưỡng chiếm tu viện Dòng Chúa Cứu Thế thì không bắt ngờ với mọi người, nhất là với giáo xứ Thái Hà, bởi họ đã có quá nhiều kinh nghiệm trong quá khứ về kiểu tấn công này. Đây là lần thứ tư trong vòng ba năm trở lại đây, giáo xứ bị nhà cầm quyền xua côn đồ tấn công giáo xứ và tu viện.

Trong lần tấn công này, nhà cầm quyền Hà Nội đã trở mặt một cách nhanh chóng khi vừa cho người đến giáo xứ Thái Hà để đưa ra cái gọi là đối thoại, vừa đang đem xua quân tới cưỡng chiếm tu viện của Dòng Chúa Cứu Thế một cách phi pháp và phi nhân.

Còn nhớ trong vụ việc Tòa Khâm sứ, hết thủ tướng Nguyễn Tấn Dũng, đến Thượng tướng Nguyễn Văn Hưởng tới Tòa Tổng Giám mục Hà Nội hứa hẹn đủ điều với đức cha Giuse Ngô Quang Kiệt để ngài rước thánh giá về, nhưng ngay sau đó đã trở mặt xua quân biến Tòa Khâm sứ thành công viên.

Chủ trương đàm để đánh là một chủ trương đã nằm trong sách lược của cộng sản ngay từ ban đầu khi lên nắm quyền. Đối với cộng sản, thì không hề có cái gọi là đối thoại, mà chỉ là nhử con mồi vào tròng để khi con mồi vì lòng tin mà không ý thức, sẽ tấn công bất ngờ.

Vụ việc nhà cầm quyền Hà Nội vừa “đàm”, vừa đang đem xua quân tới cưỡng chiếm tu viện Dòng Chúa Cứu Thế, lại thêm một bài học đắt giá cho những ai tin rằng cộng sản có lương tri và rằng đây chỉ là hành động sai của cấp dưới chứ không phải là chủ trương của cấp trên.

Thực tế, trong khi giáo xứ Thái Hà tỏ rõ thiện chí tìm một kênh đối thoại để giải quyết vụ việc dựa trên các cơ sở pháp luật và đang bước đầu tổ chức các cuộc đàm phán thì nhà cầm quyền ngay lập tức đã trở mặt. Việc huy động cả một lực lượng hùng hậu gồm côn đồ, cảnh sát các loại với các công cụ hỗ trợ, đang đem lên lút tiến hành việc cưỡng chiếm tu viện của một Dòng tu lớn, thì đây không chỉ là chủ trương của một phường, một quận mà là chiến dịch của cả một hệ thống chính trị cấu kết với nhau để trả thù giáo xứ Thái Hà vì đã dám phản đối những việc làm trái pháp luật của nhà cầm quyền Hà Nội trong những năm tháng qua.

Khoảng 400 giáo dân đem qua đã tới giáo xứ quyết bảo vệ tài sản Giáo hội, đã hết sức bức xúc trước việc làm trắng trợn và phi nhân này của nhà cầm quyền Hà Nội. Tuy nhiên họ, những người giáo dân ý thức được cuộc đấu tranh với những kẻ bạo quyền, nham hiểm này không phải chỉ ngày một, ngày hai, không phải bằng những hành động xốc nổi. Những giáo dân Thái Hà lặng lẽ cất lời kinh cầu nguyện. Cả khối người già trẻ lặng lẽ trong đêm, bên những ngọn nhỏ nền leo lét. Nước mắt âm thầm tràn trên khuôn mặt của người sinh viên trẻ, trên gò má nhăn nheo của những cụ già. Họ không còn cầu nguyện cho những kẻ lang sói thay đổi tâm tính nữa. Bản chất của loài lang sói trước sau vẫn là lang sói. Nham hiểm và xảo quyệt, quân lang sói chính quyền chưa bao giờ từ bỏ dã tâm của mình trước những lời cầu nguyện thiết tha của người dân. Thậm chí càng nghe lời cầu nguyện ôn hòa thì quân lang sói ấy càng khao khát sử dụng bạo quyền hơn nữa.

Bệnh viện Đồng Đa - tu viện DCCT, nội bắt xuất, ngoại bắt nhập

Các giáo dân đem nay cầu nguyện để lời cầu nguyện của mình tới được các Đấng, Bậc trong giáo hội Công Giáo Việt Nam. Những Đấng, Bậc gần gũi với họ, những Đấng, Bậc hiện hữu thực thể mà họ thấy hàng ngày, nghe những lời giảng hàng ngày... Đây không phải lần đầu tiên họ cầu nguyện.

Lúc họ cầu nguyện cho bầy lang sói thay đổi tâm tính, họ cũng không quên cầu nguyện cho các Đấng, Bậc trong giáo hội quan tâm đến họ, cầu nguyện cho họ. Khác chăng giờ họ đã thôi không còn cầu nguyện cho quân lang sói nữa, niềm tin vào chúng đã chấm dứt hẳn rồi, giờ chỉ còn những Đấng,

Bạc mà Chúa đã chọn làm người lãnh đạo tinh thần cho họ, để thay Chúa các Đấng, Bạc có những lời khuyên, lời chia sẻ chân tình, sáng suốt. Để những người giáo dân đang chịu nhiều đau đớn, nhiều âm mưu thủ đoạn của chính quyền lang sói này được thấy chút hồng ân ngay tại nơi trần thế này. Những người giáo dân đơn sơ cầu nguyện lòng từ tâm, lòng quảng đại của những người chiến sĩ mà Chúa trời đã gửi xuống.. lời kinh liên miên như dòng suối nhỏ miệt mài chảy quanh chân những Đấng, Bạc lãnh đạo giáo hội Việt Nam. Đã và đã rất nhiều năm.

Khi còn là giám mục, Đức Thánh Cha Gioan Phaolô II đã bày tỏ sự kiên quyết trước sự đe dọa của chính quyền Ba Lan bằng một câu Kinh thánh:

- “Trong các ngươi có ai, khi con mình xin bánh, mà cho đá chăng?” (Mt 7,9)

Ngài đã trả lời cho kẻ bạo tàn như vậy đấy. Ngài trả lời rằng ngài không thể từ chối sự cầu xin chính đáng của các con cái của mình ngược lại điều mà các con mong muốn, và càng không thể làm cái điều ngược lại với mong ước của con cái mình để vừa lòng chính quyền, càng không thể vì sợ hãi trước bạo quyền.

Cộng Sản Ba Lan không ranh ma như Cộng Sản Việt Nam. Cộng sản Việt Nam lọc lừa, trí trá và ve vuốt đủ mọi ngón đòn. Chúng lại gần các Đấng, Bạc suy tôn các ngài lên, chúng cô lập thông tin, đưa những lời dối trá. Mặt khác, chúng tìm những điểm yếu của các Đấng, Bạc để áp chế. Cộng sản Việt Nam hiểm độc hơn cộng sản Ba Lan gấp vạn lần, và các Đấng, Bạc trong giáo hội Công Giáo Việt Nam dù nói thế nào cũng chưa ai có được sự thông thái và can trường như Đức Thánh Cha. Nhưng điều đó không có nghĩa Giáo Hội Công Giáo Việt Nam phải quy phục lũ ma quỷ có cái trên gọi là cộng sản Việt Nam. Không cần phải cao siêu, chỉ cần chọn cách đơn giản nhất là đừng tin ma quỷ, lắng nghe lời cầu xin của con cái mình.

Con đường thập giá mà Thầy Chí thánh đi năm xưa nay lại bắt đầu với giáo dân giáo xứ Thái Hà. Có lẽ giờ đây, với họ, chỉ có Chúa là Đấng duy nhất họ tin tưởng và sẵn sàng chết vì niềm tin của mình.

Có lẽ, đã tới lúc các vị lãnh đạo Giáo hội phải học cho thuộc bài học gửi chân cho lang sói, gửi niềm tin cho cộng sản sẽ dẫn Giáo hội tới kết cục bi thảm thế nào, để không sa bẫy quân gian ác và lấy lại niềm tin đã mất nơi người giáo dân trong thời gian qua.

17/11/2011

An Dân

"Sức mạnh tông đồ giáo dân là sức mạnh của sự tử đang nằm ngủ"
(một Nghị phụ Thượng HĐGM Châu Á)

///

Úc châu: Melbourne thấp nển cầu nguyện hiệp thông với Thái Hà đang bị bách hại

19/11/11 4:34 PM

Những hành động của nhà cầm quyền Hà Nội đối với tôn giáo, đối với cộng đồng dân Chúa tại Thái Hà nói riêng đã lan truyền khắp bốn phương trời. Từ châu Mỹ xa xôi đến Úc châu, nhiều triệu con tim đang hướng về Thái Hà trước những hành động điên cuồng đàn áp tôn giáo của nhà cầm quyền Hà Nội.

Tại Melbourne, Australia, tối 19/11/2011, tại mặt trước của nhà Quốc Hội Tiểu bang Victoria (Parliament House), bất chấp trời mưa gió, hàng trăm người đã đến để dự buổi thấp nển cầu nguyện hiệp thông với Thái Hà, với những vấn nạn mà giáo dân, linh mục, tu sĩ nơi đây đã và đang gặp phải bởi nhà cầm quyền Hà Nội.

Đặc biệt, buổi thấp nển cầu nguyện hôm nay, có Đức giám mục Hilton Deakin, Đức cha Vincent Nguyễn Văn Long, Phụ tá Tổng Giám Mục Melbourne, Đặc trách Miền Tây Melbourne chủ trì buổi thấp nển cầu nguyện và hiệp thông với GX Thái Hà hôm nay 19/11/2011 từ 19 giờ đến 21 giờ tối tại trước tòa nhà Quốc hội TB Victoria, Australia. Ngoài ra còn có ông Nguyễn Thế Phong chủ tịch Cộng đồng người Việt tự do liên bang Úc châu, Ông Nguyễn Văn Bon chủ tịch Cộng đồng Người Việt tự do Tiểu bang Victoria, một số thương nghị sĩ và dân biểu Victoria, Amnesty International và đồng đạo quý linh mục tu sĩ nam nữ Việt Nam các đoàn thể Công giáo Úc Việt trong TGP Melbourne về tham dự.

Dân biểu Hong Lim thuộc Quốc hội Victoria một trong 4 vị đại diện dân cử đang phát biểu ủng hộ cho Tự Do Tôn Giáo, Tự Do Phát Biểu, hội họp và các Quyền Căn Bản của Con Người phải được luật pháp bảo vệ. Kể cả bảo vệ tài sản vật chất lẫn tinh thần của người dân.

Video buổi thảo luận hiệp thông Cầu nguyện cho Thái Hà:

CTV Nữ Vương Công Lý

<http://www.nuvuongcongly.net/tin-tuc/uc-chau-melbourne-th%E1%BA%AFp-n%E1%BA%BFn-c%E1%BA%A7u-nguy%E1%BB%87n-hi%E1%BB%87p-thong-v%E1%BB%9Bi-thai-ha-dang-b%E1%BB%8B-bach-h%E1%BA%A1i/>

CSVN đã chọn nhằm đối thủ
20/11/11 4:32 PM

Thái Hà đã được chính quyền cộng sản chọn như một đối thủ để đọ sức.

Qua những diễn biến đấu tranh từ năm 2008, cụm từ Thái Hà không còn là tên gọi riêng của một giáo xứ công giáo nhưng đã trở thành một cụm từ mới với ý nghĩa bất khuất kiên quyết đấu tranh với ĐCSVN nhưng trong ôn hòa và nhân nhượng để đòi công lý. Thái Hà muốn tìm gì và chính quyền cộng sản muốn đạt được điều gì trong cuộc song đầu công khai này và ai sẽ thắng?

<http://www.nuvuongcongly.net/xa-hoi/binh-luan/csvn-da-ch%E1%bb%8dn-nh%E1%ba%a7m-d%E1%bb%91i-th%E1%bb%a7/>

Vài nét về Dòng Chúa Cứu Thế Việt Nam.

Giáo xứ Thái Hà là một trong những trung tâm mục vụ của Dòng Chúa Cứu Thế ở Việt Nam cùng với những trung tâm khác trên toàn quốc. Theo cách gọi của DCCT là nhà Hà Nội, nhà Sài Gòn, nhà Huế, nhà Nha Trang... Dòng Chúa Cứu Thế và nhiều dòng tu công giáo khác có những sinh hoạt riêng không hoàn toàn giống hệ thống linh mục triều trực thuộc hàng dọc của Tòa Thánh Vatican. Mỗi dòng tu công giáo có những linh đạo và mục đích phục vụ cho Giáo Hội một cách riêng biệt và đặc thù, Dòng Chúa Cứu Thế với ơn gọi đến với người nghèo hèn tất bật và đi khắp nơi giảng tuần Đại phúc. Linh mục và tu sĩ Dòng Chúa Cứu Thế được đào tạo theo chương trình của nhà dòng, cùng sống với nhau theo từng cộng đoàn vì thế nhà dòng luôn được xây dựng tương đối lớn để đáp ứng cho nhiều người từ tu sinh đến các thầy học viện linh mục và tu sĩ. Nơi nhà dòng tọa lạc thường được Giám Mục giáo phận địa phương trao cho trách nhiệm làm mục vụ giáo xứ nơi đó. Giáo xứ Đức Mẹ Hằng Cứu Giúp trực thuộc nhà Sài Gòn, giáo xứ Thái Hà thuộc nhà Hà Nội, giáo xứ An-Na thuộc nhà Huế... Những giáo xứ này và nhà dòng nơi đó là một cặp không tách rời, sinh hoạt trong giáo xứ để phục vụ giáo dân, nhà dòng hay tu viện để phục vụ cho tu sĩ, có nhiều linh mục hoặc tu sĩ trong nhà dòng không đảm nhiệm công việc gì của giáo xứ. Ngoài ra nhà dòng nhiều khi phải tự túc xoay trở để có thu nhập đáp ứng cho mọi chi phí nên khuôn viên nhà dòng thường rộng lớn để canh tác, chăn nuôi... Ở Đà Lạt trước

kia nhà dòng có trại gà Scala, ở Thủ Đức có trại heo... Chính vì những nhu cầu trên và sự khác biệt giữa một dòng tu và một giáo xứ, nhà Hà Nội đã sở hữu một lô đất rộng hơn 61 ngàn mét vuông do nhà dòng mua năm 1928 nhưng chính quyền cộng sản đã ép để mượn gần hết chỉ chừa lại 2700m² cho nhà dòng. Trong số đất bị mượn có tòa nhà là tu viện do nhà Hà nội xây từ những năm đầu khi thành lập, diện tích khoảng 12000m². Đây chính là điểm nóng cuối cùng dẫn đến cuộc tấn công nhà dòng vào đêm 3/11 do đám côn đồ được bảo kê bởi công an và chính quyền sau khi nhà Hà Nội hay giáo xứ Thái Hà làm đơn đòi lại khu vực tòa nhà đang được sử dụng là bệnh viện và phản đối việc chiếm đoạt khu đất này để làm trạm xử lý nước thải theo chủ trương của thành phố Hà Nội.

Hiệp đầu thứ nhất.

Đám người được thuê tấn công nhà thờ Thái Hà ban đêm

Chính quyền Hà Nội đã sử dụng tất cả sức mạnh và phương tiện hiện đại đang có để cố gắng đánh gục Thái Hà ngay trong những đòn đầu của trận đấu năm 2008. Hàng trăm công an vũ trang được trang bị đến tận răng những dụng cụ trấn áp: chó nghiệp vụ, roi điện, bình hơi cay, dùi cui, tay chân và với một loại vũ khí độc đáo trên thế giới duy chỉ có CSVN mới có đó là «quần chúng tự phát» gồm những tay lưu manh, nghiện hút và bọn theo đóm ăn tàn cùng với hệ thống truyền thanh truyền hình và báo chí lè phải. Ngọn đòn được tung ra thật mạnh và bất ngờ làm cả nước hồi hộp nín thở chờ đợi Thái Hà gục ngã. Nhưng chính quyền cộng sản Việt Nam và khán giả lương giáo trên toàn thế giới đều trợn mắt kinh ngạc vì khi tung đòn chính quyền cộng sản không thấy đối phương chống đỡ hay né tránh, một điều lạ đời mà tư duy cộng sản không ngờ và không hiểu được. Điều họ chờ mong là Thái Hà trả miếng như họ để đánh cú đòn cuối là «bọn nổi loạn» để kết thúc trận đấu. nhưng khi bọn người điên loạn đại diện cho chính quyền cộng sản nhỏ nước bọt vào mặt các linh mục, họ vẫn im lặng thản nhiên hát thánh ca cầu nguyện. Họ hét đòi giết chết họ vẫn rảo bước đều theo đoàn con chiên. Đồ ném những đồ dơ bẩn lên tượng Thánh họ vẫn bình tĩnh cầu nguyện. Lạ hơn nữa là giáo dân Thái Hà có ai xa lạ gì đâu trong cuộc sống đời thường, họ là hàng xóm, là người bán bánh kẹo kinh doanh và họ sẽ nổi đóa tức giận múa tay quơ chân như mọi người bình thường khác khi bị tấn công ngoài đường hay trong chợ. Họ sẽ sợ hãi khi bị đe dọa và khùng bỏ bởi chính quyền. Nhưng khi đứng trong hàng ngũ giáo dân của giáo xứ để đấu tranh đòi công lý họ đã thành một người khác, một mẫu người hòa bình nhưng cương quyết, một sự dấn thân không sợ hãi cùng với sự nhịn nhục thánh thiêng.

Để đánh trả, Thái Hà đã biểu lộ rõ ngón đòn của mình, một tuyệt chiêu là cầu nguyện. Ngón đòn đánh trả của Thái Hà đã làm bộ sậu đảng CSVN lúng túng. Sự lo lắng khác lớn hơn làm đảng và nhà nước nhức đầu là rất nhiều giáo xứ, nhiều giáo phận đã đồng hành cùng với Thái Hà, khắp nơi đốt nến cầu nguyện và hiệp thông với Thái Hà trong trận đấu kể cả những người không theo đạo Công Giáo cũng âm thầm ủng hộ. Sau hiệp một hai đối thủ bất phân thắng bại, hay nói đúng hơn nhà nước cộng sản Việt Nam đã đứng dưới một bậc. Thái Hà đã đóng góp cho thành phố Hà Nội thêm một vườn hoa nhỏ đã được chính quyền cộng sản Hà Nội làm tắt bật suốt đêm ngày và đã vượt kỷ lục thế giới về thời gian thi công cũng như chất lượng mau hư.

Hiệp đấu thứ hai

Đám côn đồ tấn công Thái Hà chiều 3/11/2011

Không chịu bỏ tham vọng chiếm đoạt khu đất của nhà Hà nội, chính quyền cộng sản quay qua muốn chiếm đoạt hồ Ba Giang cũng thuộc sở hữu của nhà dòng nhưng gặp sự kháng cự quyết liệt của bà con giáo dân Thái Hà và các tu sĩ linh mục trong nhà Hà Nội nên bọn cướp ngày tạm để qua một bên. Không phải bọn họ quên nhưng để tính toán đánh một trận mới kinh hồn hơn, nếu hiệp đấu này thắng họ sẽ xóa sổ nhà Hà Nội.

Ngày 3/11, trận đấu thứ hai bắt đầu. Qua những cú đánh đầu tiên, mọi người trong và ngoài nước vẫn thấy chính quyền cộng sản áp dụng những ngón đòn cũ : chó người, chó thật, các loại vũ khí giết người để đối phó với dân và không vắng mặt ngón đòn kinh dị « quân chúng tự phát ». Giáo dân Thái Hà cùng nhà Hà Nội đã can đảm đón ngọn đòn phủ phàng đê tiện này, và không nhịn nhường họ đã công khai biểu tình đòi công lý và cùng hiệp nhất trong lời cầu nguyện trước sự tàn ác, vô liêm sỉ của chính quyền. Cả nước thêm một lần hồi hộp nhưng không lo sợ như trước. Họ dần dần lột bỏ cái sợ luôn tiềm ẩn từ bao lâu nay và sẵn sàng xuống đường đồng hành cùng Thái Hà. Sự đoàn kết và hiệp thông của mọi người trong và ngoài nước đã giữ vững tinh thần của giáo dân và cộng đoàn tu sĩ Thái Hà. Trang báo điện tử của DCCT và của các trang khác được truy cập cả triệu người một ngày đã làm chùn tay bọn người vô tâm tàn ác. Biển đảo đất liền của VN đang bị Trung cộng lấn chiếm nhưng chính quyền làm lơ nói nhăng nói cuội, trái lại đàn áp, đánh đập, khủng bố tinh thần những người yêu nước như kẻ thù. Đảng Cộng Sản Việt Nam đã lộ rõ khuôn mặt quỷ dữ của mình. Toàn dân Việt không còn ai tin vào họ vì mọi người đều thấy ĐCSVN và toàn dân là hai kẻ thù.

Ai sẽ thắng.

Thái Hà sẽ thắng.

Đó là điều tất nhiên mà chính quyền cộng sản không tìm hiểu hay đang ngủ mơ. Một người giáo dân Thái Hà mất mạng trong trận đấu này sẽ làm nảy sinh hàng triệu người giáo dân khác đứng lên đòi công lý. Ngọn lửa Thái Hà bị dập tắt sẽ nhanh chóng lan rộng chiếu sáng khắp nơi. Hơn nữa một điều nằm ngoài tư duy cộng sản là nhanh nguyệt quế dành cho giáo dân và tu sĩ sẽ càng lộng lẫy huy hoàng khi Thái Hà càng bị chà đạp, đau đớn dưới gót chân cộng sản. Cho dù kết quả thế nào, dành đời lại được đất hay mất tất cả Thái Hà vẫn là người chiến thắng. Họ sẽ hát khúc ca khải hoàn như những bậc tiền nhân đã hát vang trước đao phủ hay gươm giáo để làm chứng cho sự thật và công lý.

Lê Văn Hiến.

số lần đọc: 6364

Ý kiến bạn đọc

10 Responses to “CSVN đã chọn nhằm đối thủ”

1. Giáo dân Xuân Lộc says:

20/11/2011 at 9:45 pm

Xin anh chị em Thái Hà chụp hình quay phim hay thu âm những hành động man rợ của cái chế độ ngu dốt này và cung cấp cho giới báo chí ngoại quốc càng nhiều càng tốt. Đánh chó dại không ai ngu mà đánh ngay trước mặt chúng. Hãy đập nó từ sau lưng thì mới thành công.

Reply

2. yêu Giáo Hội says:

21/11/2011 at 12:27 am

Thái Hà có một lực lượng hậu thuẫn mà Satan cũng phải khuất phục là Đức Bà Hằng Cứu Giúp. Vững vàng nhé Thái Hà ơi! Bọn Cộng sắp tàn rồi.

Reply

3. J. B. Michael Pham says:

21/11/2011 at 1:51 am

Không phải ngẫu nhiên mà chính quyền CSVN chọn Thái Hà để ra tay. Bởi qua cuộc chiến Toà Khâm Sứ 2008, bọn CSVN cay đắng nuốt hận phải nhà miếng “đất vàng” giữa Hà Nội quang vinh cho nhân dân làm vườn hoa công viên. Trên đất nước Việt nam sau 1975 cho đến nay 36 năm.. Gần như không còn một cá nhân, tổ chức hay tôn giáo nào đủ sức đụng đến vị trí “độc tôn” của đảng CSVN và làm CSVN cay đắng như Thái Hà.

GH Phật Giáo bị chia 2 phe. Phe quốc doanh theo đóm ăn tàn. Phe PGVN Thống nhất do HT Thích Quảng Độ lãnh đạo thì bị “cô lập” và ngăn cấm mọi sự tiếp xúc. PG Hòa hảo, Cao Đài và Tin Lành cũng lâm trường hợp tương tự PGVNTN.

Chỉ còn mỗi Công Giáo là tôn giáo có tổ chức quy củ và thống nhất không những trên bình diện quốc gia mà còn trên toàn thế giới. Nhà nước CSVN cũng đã đàn áp và hóa giải ý chí chiến đấu của rất nhiều giáo xứ trên toàn quốc. Như bắt cha xứ và những người lãnh đạo vào tù, đày biệt xứ. Không cho bổ nhiệm cha xứ mới. Đe dọa và ngăn chặn đường sống của thân nhân của HĐ Giáo xứ và những người tranh đấu v.v...

Do đó họ muốn triệt tiêu sức đề kháng của GX Thái Hà do các LM Dòng CCT chủ chốt. Một khi họ thành công, sẽ không còn một ổ kháng cự nào đủ sức và ý chí chống lại họ trong tương lai. Và những hành động như ngày 03/11 và chiều tối hôm qua 20/11 cho người xâm phạm Cung Thánh, chửi bới ngay trong Thánh lễ là những hành động cố tình khiêu khích. Các hành động khiêu khích này sẽ ngày càng gia tăng cường độ, nếu chưa làm các vị LM cũng như giáo dân phản ứng lại bằng “bạo lực”. Lúc đó, có thể chúng sẽ không khiêu khích nữa mà sẽ tấn công trực diện (nhưng lén lút) vào các LM và những người lãnh đạo uy tín của giáo xứ. Mục đích chính là để các LM và giáo dân xử dụng “bạo lực”. Lúc đó chúng sẽ có cơ dùng LL vũ trang để đàn áp, tiêu diệt theo kiểu “bạo lực cách mạng”, xóa sổ hoàn toàn GX Thái Hà và đưa các LM vào tù khổ sai. Đề nghị các vị chủ chốt cũng như lãnh đạo GX Thái Hà vận động tất cả giáo dân, gia cũng như trẻ. Nhất loạt không được manh động. Luôn luôn tuân theo hướng dẫn của chủ chốt. Thành lập các tổ an ninh, bảo vệ cơ sở GX và nhất là luôn có đông người bảo vệ các vị lãnh đạo GX, tranh trường hợp chúng lén lút hành hung hay bắt cóc, bắn sê... Mỗi khi có một biến cố khiêu khích nào phải chụp và quay video phổ biến lên các websites để cả nước và toàn thế giới biết để kêu gọi giúp đỡ và can thiệp khi cần.

Cầu xin Thiên Chúa xuống ơn cho các LM và GX Thái Hà, Để bọn cường quyền phạm những sai lầm khiến chúng mau đến ngày sụp đổ, cho con dân nước Việt được sống trong an bình và yêu thương.

Reply

4. Niềm Tin says:

21/11/2011 at 1:57 am

Thái Hà có Đức Bà Hằng Cứu Giúp; và sự hiệp thông của mọi thành phần Dân Chúa trong nước và Thế giới xin mọi người hiệp ý cầu nguyện cho Công lý và Sự thật sớm triển nở trên quê hương Việt Nam chúng ta bằng lần Chuỗi Mân côi mà mẹ đã dẫn.

Càng cầu nguyện càng lần chuỗi Mân côi lũ Satan chúng sẽ bị điên và chúng càng điên sẽ dẫn chúng nhanh đến tan rã và Hỏa ngục sẽ là nơi cho chúng.

Thái Hà ơi từ Bắc vô Nam mọi tín hữu đều theo dõi và thông tin cho nhau luôn âm thầm hiệp thông cùng Thái Hà. Thái Hà niềm tin không chỉ biết đến của giáo dân và mọi tầng lớp Công Nông ,Trí thức tiến bộ trong nước mà cả thế giới...

Việc của Thái Hà là việc của mỗi Tín hữu và cũng là việc của những người Yêu nước yêu Công lý và Sự thật

Reply

5. Nguyen Cong says:

21/11/2011 at 2:33 am

CSVN không bao giờ chấp nhận sự khác biệt, không những thế mà còn chơi bản, “Quan nhất thời mà dân thì vạn đại”. Dân công giáo thì cũng là người dân sinh ra từ đất nước này, chúng tôi cũng có thể vừa là người dân tốt nhưng cũng có thể thành một người “không tốt”, cũng đã đến lúc mọi người công giáo trên toàn quốc và thế giới phải chung tay lại với nhau làm việc. Những gương mặt tham gia vào việc phá hoại công giáo cần được thông tin kịp thời về mọi hoạt động của họ để mọi người xử lý, có thể ở VN hoặc khi ra nước ngoài, chứ các đảng bậc không làm, không lên tiếng thì phần còn lại phải làm thôi. Nếu đối xử bằng bạo lực thì cũng dễ giải quyết thôi, làm vài vụ xem còn quần chúng tự phát dám tham gia nữa không, bọn cán bộ thẳng nào mà chẳng sợ chết. Thái Hà phải mạnh mẽ lên, Hà Nội cũng vậy, đòi lại công lý và chủ chặn trước đây.

Reply

6. Joan B. An Tran says:

21/11/2011 at 2:35 am

Hãy nghe bài diễn văn của TT Mỹ Barrack Obama đọc trước Lưỡng viện Quốc Hội Úc về chính sách của Mỹ với khu vực Á châu, Biển Đông Thái Bình Dương trong đó có VN:

.....
Vi lịch sử đã chứng minh rằng, qua quá trình lâu dài, dân chủ và phát triển kinh tế luôn cùng nhau đồng hành. Thịnh vượng mà không có tự do dân chủ thì chỉ là một hình thức khác của sự nghèo khó.

Điều này mang tới một lãnh vực cuối cùng mà chúng ta đang hướng tới – sự hỗ trợ của chúng ta cho các quyền căn bản của con người.

.....
Nhưng cũng có một số quyền của con người được coi là phổ quát, trong số này có thể kể quyền tự do phát biểu, tự do báo chí, tự do lập hội, tự do tôn giáo, và quyền tự do chọn những người lãnh đạo đất nước của mình.

Những quyền này không phải quyền của người Mỹ, quyền của người Úc, quyền của người Tây Phương. Những quyền này là quyền chung của con người, nhân quyền.

Những quyền này khuấy động đến lương tâm của con người, vì chúng ta đã thấy được các thể chế dân chủ đã thành công ở đây tại Châu Á.

.....
Đó lý do tại sao có một quân nhân Nam Triều Tiên đứng canh tại vùng phi quân sự Nam Bắc Triều Tiên để bảo vệ người dân miền Nam, và tại sao có một thanh niên Bắc Triều Tiên dám liều mạng sống trốn qua biên giới. Tại sao những người lính đội nón xanh bảo vệ hòa bình cho một nước mới thành lập. Và tại sao những phụ nữ đã gan dạ vào các nhà chứa cứu thoát các em gái trẻ thoát khỏi cảnh nô lệ thời nay, một thảm cảnh phải cần bị tiêu diệt.

Đó lý do tại sao những thanh niên mặc áo quần bình thường, vì hòa bình, đã đối đầu với hành hung và súng đạn, và tại sao hằng ngày – từ thành phố to lớn đến những làng mạc hẻo lánh, trong số những hành động anh dũng mà thế giới chúng ta có lẽ chưa bao giờ mục kích – như một học sinh đăng tin vào một blog; một người dân ký tên vào một tuyên cáo, một người đấu tranh không chịu khuất phục, bị quản thúc tại nhà, đề đòi các quyền tự do dân chủ tương tự như những gì mà chúng ta hiện đang thụ hưởng.

Thế giới luôn ngưỡng mộ và sẽ không quên những anh chị này.

Dòng lịch sử có thể ngưng và chảy, nhưng với thời gian trôi qua, các dòng lịch sử di chuyển một cách quả quyết, quyết liệt, theo một hướng duy nhất.

Lịch sử đứng về phía của các xã hội tự do, chính quyền tự do, kinh tế tự do, con người tự do. Và tương lai thuộc về những con người gan dạ quyết tâm đứng vững và đấu tranh cho những lý tưởng này, trong khu vực này và trên toàn thế giới.

.....
Trích từ:

<http://danlambaovn.blogspot.com/2011/11/bai-dien-van-cua-ong-obama-truoc-luong.html>

Reply

7. Xuân Lộc, Đồng Nai says:

21/11/2011 at 3:18 am

Chúng con ở trong nước và đang gặp khó khăn trong việc gửi ý kiến hiệp thông với giáo xứ Thái Hà, và vì thế chúng con phải gửi làm nhiều lần. Rất mong ban biên tập NVCL thông cảm.

Chúng con thuộc giáo phận Xuân Lộc, Đồng Nai xin hoan hô, hoàn toàn đồng ý ủng hộ các tư tưởng rất cao đẹp của Đức GM-Micae Hoàng Đức Oanh, giáo phận Kontum.

Chẳng những mạnh dạn hiệp thông cùng cộng đoàn dân Chúa giáo xứ Thái Hà trong công cuộc đấu tranh tìm kiếm sự thật, công bằng và công lý. Đức GM Kontum ngài còn tỏ cho thấy sự quan tâm sâu sắc đến nền giáo dục XHCN đang xuống dốc một cách trầm trọng như hiện nay tại VN. Dứt khoát phải đấu tranh và còn phải quyết liệt hơn nữa chứ không thể để cho nhà cầm quyền với những tham vọng cá nhân áp dụng chính sách ngu dân để cai trị rồi muốn làm gì thì làm. phải sống như vậy chúng tôi không cam tâm.

Có thiếu gì cách để thu phục lòng dân, nhưng nhà cầm quyền CS đã chọn con đường tồi tệ nhất là xử dụng bạo lực và côn đồ để giải quyết các vấn đề đang gây nhức nhối trong xã hội hiện nay...

Hãy mở to mắt ra mà nhìn thì sẽ thấy, khi lòng dân đã không có “tâm phục, khẩu phục” thì chắc chắn phải có biến chuyển và chỉ còn là v/đ của thời gian mà thôi...

Lạy chúa, xin ở bên chúng con và xin run rui cho toàn thể đoàn chiên hội thánh nói chung và giáo phận XL-ĐN nói riêng cùng hành động để hiệp thông với ĐC và giáo xứ TH-HN.

Reply

8. le tri says:

21/11/2011 at 3:53 am

Nhà cầm quyền cs VN đang tự đào huyệt chôn mình tại Xứ Thái Hà.

Reply

9. thang bom says:

21/11/2011 at 8:17 am

Người yêu giáo hội nói rất đúng, có Mẹ Hằng Cứu Giúp đó là tước hiệu tuyệt vời mà các Cha DCCT đã cho và đặt niềm cậy trông. Chúng ta tin rằng chính Đức Mẹ gìn giữ và soi sáng hướng dẫn các cha và giáo dân từng bước trong cuộc chiến với satan hôm nay.

Kính chúc và cầu nguyện cho các cha các tu sĩ và cộng đoàn Thái Hà luôn vững tin vào Chúa và Đức Mẹ Hằng Cứu Giúp

Reply

10. Trần Thị Hường says:

21/11/2011 at 8:35 am

Nói nhỏ : Giáo dân Thái Hà chi cần Alô một câu là giáo dân các xứ lân cận Hà Nội có mặt ngay. Còn Dân Vinh, Nghệ An (dân có truyền thống cách mạng) sẽ nổi dậy từ Nghệ An ra Hà Nội Hiệp thông...sau đó đến giáo dân Miền Trung Nam đồng loạt nổi dậy.

Nói to : Giáo dân cực lực lên án hành động gây hấn của nhà nước XHCNVN với Giáo dân Thái Hà về hành động PHẠM THÁNH chiều ngày 20/11/2011.

Chúng tôi cũng tố cáo trước dư luận Quốc tế về nhà nước XHCNVN việc MUỖN ĐẤT, MUỖN DÒNG CHÚA CỨU THỂ HN làm nơi nhảy múa

Ý nghĩa cuộc tranh đấu của Thái Hà!!!

Tổng Giám mục Phaolô Nguyễn Văn Bình, vị chức sắc từng cai quản Giáo phận Công giáo Sài Gòn, có lần sang Rôma trước năm 1975 và gặp được nhiều lãnh đạo của các Giáo hội bên Đông Âu Cộng sản. Nghe biết các vị ấy quyết tâm đòi lại đất đai cơ sở bị nhà cầm quyền tịch thu từ sau Đệ nhị Thế chiến, TGM Bình khi trở về Việt Nam, có nhận xét trước thuộc cấp rằng các lãnh đạo Đông Âu ấy xem ra thiếu tinh thần nghèo khó, tinh thần từ bỏ, khu khu ôm lấy của cải! Đến khi chính VN rơi vào tay CS và mọi Giáo phận đều bị nhà cầm quyền tước đoạt hàng ngàn cơ sở, hàng vạn mảnh đất, chẳng còn mấy tài sản để sinh hoạt đạo, bấy giờ TGM Bình mới thâm thía và cảm thông với các đồng nghiệp mà mình nay cùng ở sau bức màn sắt và cùng mang gông cùm sắt như họ.

Vấn đề sở hữu và tranh chấp tài sản (đất đai, cơ sở) của cá nhân hay cộng đoàn với nhà nước trong các quốc gia CS không hề là vấn đề dân sự, hình sự, nhưng là vấn đề chính trị. Bởi lẽ việc quốc hữu hóa (đúng ra là đảng hữu hóa) đất đai và một số loại cơ sở dưới mỹ từ “toàn dân sở hữu, nhà nước quản lý” là một nguyên tắc cai trị chủ yếu, một đường lối chính trị cơ bản của CS. Có nắm mọi tài sản (đất thổ cư và đất trồng trọt, hay cơ sở như trường học, tòa báo, nhà in, nhà xuất bản, đài phát thanh, đài truyền hình...), nhà cầm quyền CS mới có thể nắm dạ dày và nắm tim óc, kiểm soát hành vi và kiểm soát tư tưởng của nhân dân, nhất là nhân dân trong các cộng đồng tôn giáo, để công cụ hóa tất cả (đặc biệt các lực lượng tinh thần) hầu duy trì ách thống trị dài lâu. Điều này, ngay nhiều chính khách ngoại quốc thuộc các nước dân chủ (thậm chí cả Vatican) đang làm việc tại hay liên hệ với VN có lúc cũng không nắm vững. Chẳng hạn Wikileaks mới đây cho biết tòa Đại sứ Hoa Kỳ và hồng y Bernard

Law (người Mỹ) đã xem việc TGM Ngô Quang Kiệt cùng giáo dân Hà Nội đòi lại tòa Khâm sứ năm 2008 hay việc giáo xứ Đông Chiêm trồng cây Thập giá trên Núi Thờ rồi Thập giá bị phá hủy năm 2009 chỉ là chuyện tranh chấp một miếng đất với nhà cầm quyền bản địa (nên đã không ủng hộ các chức sắc và giáo hữu trong hai vụ việc này).

Thành ra mới đây, khi Dòng Chúa Cứu Thế và Giáo xứ Thái Hà, Hà Nội, mạnh mẽ đòi lại các mảnh đất và cơ sở của mình, cụ thể là bệnh viện Đống Đa, qua Kiến nghị ngày 7-10-2011, yêu cầu Ủy ban Nhân dân thành và UBND quận ngưng thực hiện dự án xây dựng trạm xử lý nước thải Bệnh viện trên khu đất của Dòng bị lấn chiếm trái phép và giao trả tài sản cho Nhà thờ và Tu viện để sử dụng đúng vào mục đích tôn giáo; tiếp đó qua bảng chữ điện tử lắp đặt trên tầng 7 của tu viện vào ngày 26-10 mang nội dung: “Yêu cầu nhà cầm quyền trả lại Tu viện đang mượn làm bệnh viện Đống Đa cho Dòng Chúa Cứu Thế Thái Hà và trả lại Hồ Ba Giang cho Giáo xứ Thái Hà”; rồi cuối cùng qua lá Đơn ngày 27-10-2011 gửi đến các UBND nói trên và Sở Y tế Hà Nội lẫn Bệnh viện Đống Đa để nhắc lại yêu cầu hoàn trả cho Dòng và Giáo xứ toàn bộ Tu viện. Khi làm như thế thì không hẳn là tranh chấp đất đai với nhà cầm quyền địa phương nhưng là khẳng định tự do tôn giáo, một tự do vốn bao hàm quyền có cơ sở để hoạt động (hoạt động tôn giáo, hoạt động truyền giáo và hoạt động xã hội). Bởi lẽ sự việc Nhà dòng và Giáo xứ, từ một diện tích 61.455m² (được các tiền nhân dự liệu cho những hoạt động rộng lớn trong tương lai) bị nhà cầm quyền CSVN tước đoạt cách bất hợp pháp 58.755m², chỉ còn thừa cho 2.700 vuông đất nhỏ xíu, là một hành vi đàn áp và tiêu diệt tôn giáo đúng nghĩa và thô bạo.

Ngoài ra, khi Dòng Chúa Cứu Thế và Giáo xứ Thái Hà yêu cầu trả lại các mảnh đất và cơ sở ấy (một việc vốn đã khởi sự cách mạnh mẽ từ đầu năm 2008 qua vụ công ty may Chiến Thắng), thì đó chính là đòi lại quyền tư hữu đất đai, là đánh vào nguyên tắc cai trị, đường lối

chính trị hết sức bất công và phi lý của chế độ CS là “đảng hữu thổ địa”, theo đúng tinh thần của Hội đồng Giám mục Việt Nam trong Quan điểm ngày 25-09-2008. Quan điểm này có đề cập tới những bất cập (đúng ra là sai trái) của Luật đất đai hiện hành (do đảng ban ra) và yêu cầu sửa đổi nó ở một điểm rất cơ bản: “Việc sửa đổi [luật đất đai] cần phải quan tâm đến quyền tư hữu của người dân như Tuyên ngôn quốc tế của Liên hiệp quốc về Nhân quyền đã khẳng định: “Mọi người đều có quyền tư hữu riêng mình hay chung với người khác... và không ai có thể bị tước đoạt tài sản của mình cách độc đoán” (số 17). Vì thế, chúng tôi cho rằng thay vì chỉ giải quyết theo kiểu đối phó hoặc cá biệt, thì giới hữu trách phải tìm giải pháp triệt để hơn, tức là để người dân có quyền làm chủ tài sản, đất đai của họ, đồng thời người dân cũng phải ý thức trách nhiệm của mình đối với xã hội. Đòi hỏi này lại càng khẩn thiết hơn trong bối cảnh toàn cầu hóa ngày nay, khi Việt Nam ngày càng hội nhập sâu hơn vào nhịp sống chung của thế giới. Đây sẽ là tiền đề cho việc giải quyết tận gốc những vụ khiếu kiện về đất đai và tài sản của người dân...”. Hội đồng GMVN biết việc chuyển quyền sở hữu đất đai vào tay đảng CS là yêu huyệt cơ bản của chế độ, là nền tảng cho sự tồn tại của độc trị độc tài, là nguyên nhân chính gây ra bao nỗi bất công trong xã hội. Thành thử vị chủ tịch của Hội đồng, đang cai quản Tòa Giám mục Hà Nội, đã tức tốc khẳng định quyền sở hữu đất đai và quyền đấu tranh cho đất đai của Thái Hà qua Văn thư ngày 4-11-2011: “Tòa Tổng Giám mục Hà Nội luôn khẳng định và tôn trọng quyền Sở hữu của Dòng Chúa Cứu thế trên khu đất 61.455m² tại 180 Nguyễn Lương Bằng, Đống Đa bao gồm cả cơ sở và các phần đất mà các cơ quan nhà nước đang sử dụng trên diện tích này”. Vị chức sắc cai quản Giáo phận Kontum là Giám mục Hoàng Đức Oanh, một chứng nhân nổi bật hiện thời cho sự thật và lẽ phải, cũng đồng cảm và đồng thuận với Thái Hà qua Văn thư tương tự ngày 5-11 tiếp đó.

Hơn nữa, khi tiến hành các việc kể trên, cũng như khi quyết tâm dùng sức mạnh tập thể lấy lại các phần đất thừa hưởng từ tổ tiên tiền

bối từ đầu năm 2008 (chưa kể bao lần đưa văn thư trước đó), Dòng Chúa Cứu Thế và Giáo xứ Thái Hà đã thực sự đấu tranh cho công lý, cho lẽ phải. Bởi lẽ nguyên nhân chủ yếu gây ra bất công toàn diện trong xã hội Việt Nam hiện thời chính là việc người dân không có quyền tư hữu đất đai, và toàn dân không có quyền định đoạt về lãnh thổ, khiến đảng và nhà cầm quyền CS địa phương tự tung tự tác cướp đoạt công thổ và tư thổ để chia nhau hay bán cho ngoại kiều, rồi đảng và nhà cầm quyền CS trung ương tự ý tự tiện nhượng đất nhượng biển cho ngoại bang, nhất là lân bang Trung Cộng. Cuộc đấu tranh cho công lý này còn thể hiện qua việc giáo dân Thái Hà (dưới sự hướng dẫn của các linh mục DCCT) làm chứng cho sự thật và lẽ phải một cách kiên cường, dũng cảm trước tòa án Cộng sản trong phiên xử sơ thẩm ngày 08-12-2008 rồi trong phiên xử phúc thẩm ngày 27-03-2009. Ai mà quên được hình ảnh đoàn người (đặc biệt 8 bị cáo giáo dân) tay cầm lá vạn tuế đi từ Hà Nội về Hà Tây trong ngày phúc thẩm; những bài ca vừa bộc lộ ý chí bất khuất vừa chan chứa tình yêu không thù hận (như Kinh Hòa bình, Con đường nào Ngài đã đi qua...) vang lên trong sân tòa án; những lời đối đáp đầy khôn ngoan can đảm, sắc bén lý luận của các giáo dân vô tội trước hội đồng xét xử... Cuộc đấu tranh cho công lý ấy còn thường xuyên bày tỏ qua việc Thái Hà ngày càng trở nên tụ điểm của niềm tin và hy vọng, nơi giáo cũng như lương tụ tập hàng ngàn người để cầu nguyện và lên tiếng cho các dân oan bị cướp đất đoạt nhà, cho các thanh niên thiếu nữ bị bán làm lao nô hay tình nô, cho các chiến sĩ nhân quyền bị bắt bớ tù tội, cho các lãnh đạo tinh thần bị bách hại vì công lý, cho các vùng đất biển của Tổ quốc bị lấn chiếm bởi tay Trung Cộng... Tất cả đều nằm trong đường hướng mục vụ hiện tại của Dòng Chúa Cứu Thế Việt Nam, một đường hướng đã được trình bày nhiều lần bởi vị lãnh đạo của Dòng, linh mục Giám tỉnh Vinh-sơn Phạm Trung Thành, nhất là trong bức thư “Chúa Cứu Thế không chấp nhận sự dữ hoành hành” công bố ngày 18-07-2010: “Chúng ta mừng lễ Chúa Cứu Thế khi ngay giữa trần thế đang ngổn ngang biết bao điều đau lòng, Giáo hội Việt Nam đang chông chênh trước sóng gió,

thiên tai dòn dập, hạn hán, dịch bệnh, bão tố... Nhân tai gây bao điều đau khổ, ngập lụt, cướp của giết người, điện giạt chết người, tai nạn giao thông, tham nhũng, nợ xấu (Vinashin), làm dâu bị đầy đọa và chết ở xứ người, phụ nữ trẻ em bị bán làm nô lệ tình dục, nạo phá thai phổ biến, oan khiên, khiếu kiện khiếu tố kéo dài,... Phần đông còn sống trong nghèo đói, bất công, bất an (thực phẩm, môi trường ô nhiễm),... Chúa Cứu Thế đã không chấp nhận tình trạng sự dữ hoành hành, Ngài ra tay ngăn chặn và chữa lành các vết thương cho nhân loại. Chúng ta cần mang sự rung cảm của Ngài trên bước đường sứ vụ, lấy ánh sáng chân lý đẩy lui bóng tối, lấy lời Chúa chữa lành vết đau và lấy tình thương của Chúa làm nội lực thăng tiến con người”. Cộng đoàn phía Nam của DCCT tại Sài Gòn, qua các cuộc thập nển hiệp thông, các thánh lễ cầu nguyện, các bài giảng xoáy vào lẽ phải và lẽ thật ở Nhà thờ Kỳ Đồng cũng đang là chứng nhân và tác nhân cho công lý trên đất Việt.

Và dĩ nhiên cái lực lượng tồn tại trên sự chà đạp công lý, quyền tư hữu, tự do tôn giáo (tức nhà cầm quyền Cộng sản Việt Nam tại Đông Đa, Hà Nội) không thể không phản ứng một cách điên cuồng, bất công, phi lý, vô luật đối với Thái Hà. Đó là lấy cơ xây dựng những công trình phục vụ quần chúng để cướp đoạt tài sản nhà dòng, là chia loa vào nhà thờ để áp đặt tư kiến và đầu độc công luận, là kết án cách tùy tiện và tuyên phạt cách bất công những hình thức bày tỏ ý kiến của giáo xứ, là chia rẽ tôn giáo và kích động căm thù giữa đồng bào bằng những luận điệu vu khống xuyên tạc, là thuê mướn đầu gấu côn đồ và dân dựng “quần chúng tự phát” để hành hung hãm dọa, là dùng cả bộ máy tuyên truyền và dàn báo chí công cụ để biện minh cho hành động sai trái, là trả thù bằng sách nhiễu, thăm vắn (mãi cho tới hôm nay) những giáo dân hay công dân can đảm lên tiếng bênh vực Thái Hà ...

Tất cả những hành vi ấy chỉ càng bộc lộ chính nghĩa cuộc đấu tranh của Thái Hà, càng thổi bùng ngọn lửa tranh đấu nơi cộng đoàn bất

khuất này để khiến nó lan rộng toàn quốc, tạo nên cuộc đấu tranh toàn diện của toàn dân hầu giải thể chế độ toàn trị Cộng sản.

BAN BIÊN TẬP

Xã luận bán nguyệt san Tự do Ngôn luận số 135 (15-11-2011

MỜI THAM GIA BIỂU TÌNH NGÀY 27/11/2011 YẾM TRỢ GIÁO XỨ THÁI HÀ - THI SĨ THIÊN KIM : CSVN HÃY NGỪNG NGAY TỘI ÁC - Ls NGUYỄN THÀNH GÓP Ý - Lm NGUYỄN VĂN KHẢI VIẾT VỀ CÂU CHUYỆN THÁI HÀ

Trân trọng kính chuyển đề QUÝ VỊ tham khảo, phổ biến rộng rãi trong ngoài nước, trên mọi phương tiện để đồng bào thân thương biết rõ thông tin đa chiều về hiện tình đất nước và cùng nhau :

- gửi nhiều thỉnh nguyện thư thỉnh cầu ĐỨC GIÁO HÒANG, Vatican, lên án tà quyền CSVN cướp đoạt đất đai tài sản của Giáo xứ Thái Hà và của các tôn giáo khác, tăng cường đàn áp, khủng bố, đánh đập, tra tấn, giam cầm, bạc đãi các tu sĩ, các tín đồ công giáo cũng như các tôn giáo khác. ĐỨC GIÁO HÒANG cũng như các VỊ TỔNG GIÁM MỤC, GIÁM MỤC, LINH MỤC phải có trách nhiệm, bổn phận bảo vệ, quan tâm đặc biệt các con chiên của mình và sớm cứu họ thoát cảnh tù đày vì niềm tin, vì lòng yêu nước của họ và không thể nào vô cảm được. Cứu thoát họ khỏi ngục tù hà khắc tà quyền CSVN cũng như cứu thoát CHÚA JESUS vậy. Nếu yên lặng, thờ ơ lãnh đạm trước sự đau khổ của các con chiên xem như đồng lõa với tội ác, không xứng đáng là tu sĩ vì không nghe theo lời dạy của CHÚA. Chúng tôi đã 5 lần gửi thỉnh nguyện thư cho ĐỨC GIÁO HÒANG nhưng không thấy lên tiếng, hay là các thỉnh nguyện thư gửi ĐỨC GIÁO HÒANG đã bị các Tổng Giám Mục quốc doanh thân cộng làm việc tại Vatican ém nệm không trình lên ĐỨC GIÁO HÒANG và bịp bợm trình rằng Tự Do Tôn Giáo tại Việt Nam được CSVN triệt để tôn trọng cho nên ĐỨC GIÁO HÒANG không hay biết gì về hiện tình đàn áp tôn giáo vô cùng dã man tại Việt Nam?!!! Nếu như vậy thì chúng ta hãy cùng nhau liên kết tổ chức chung buổi lễ cầu nguyện, tuyệt thực tại khuôn viên Tòa Thánh Vatican để đánh động lương tâm ĐỨC GIÁO HÒANG và các tín đồ,

- tích cực ủng hộ, cầu nguyện, lên tiếng, biểu tình bảo vệ Giáo Xứ Thái Hà và Tự do Tôn giáo

- tích cực vận động cộng đồng thế giới, truyền thông báo chí ngoại quốc ủng hộ công cuộc đấu tranh chính nghĩa giải thể chế độ cộng sản lỗi thời,

- ủng hộ tinh thần lẫn vật chất cho Ủy Ban Truy Tố Tội Ác Đảng Cộng Sản Việt Nam,
- tìm kiếm mọi giải pháp khả thi dẹp bỏ chế độ cộng sản vô thần, diệt chủng, dã man, vô nhân đạo, độc tài, đảng trị, tham nhũng, bán nước, hại dân, thay thế vào đó một chế độ dân chủ, tự do tôn giáo, văn minh, tiến bộ, phú cường.

Tòan dân rất khâm phục, trân quý, tri ân tinh thần dấn thân đấu tranh cứu dân, cứu nước, cứu đạo của Ủy Ban YỀM TRỢ GIÁO XỨ THÁI HÀ, CÁC TỔ CHỨC YỀM TRỢ, Thi sĩ THIÊN KIM, Ls NGUYỄN THÀNH, Lm NGUYỄN Văn Khải và tất cả các tổ chức tôn giáo, các Đảng phái chính trị, Hội đoàn, Luật gia, Luật sư, Trí thức, Nhân sĩ, Thanh niên, Sinh viên, Học sinh và đồng bào yêu nước trong lẫn ngoài nước.

Kính mến,
Bs LÊ Thị Lễ

THÔNG BÁO BIỂU TÌNH

Ủy Ban yểm trợ Giáo xứ Thái Hà

Trân trọng kính mời:

- Quý vị Đại diện và Tín đồ các Tôn Giáo,
- Quý Hội đoàn, Đoàn thể và toàn thể quý đồng hương

đến tham dự cuộc biểu tình yểm trợ Giáo xứ Thái Hà sẽ được tổ chức vào

lúc : 11 giờ đến 2 giờ trưa ngày Chủ Nhật 27-11-2011

tại: Bãi cỏ, đối diện Thương Xá Phúc Lộc Thọ

Rất mong quý vị đến tham dự đông đảo để nói lên tinh thần yểm trợ tích cực của người Việt hải ngoại dành cho Giáo xứ Thái Hà và các Tôn giáo đang bị bạo quyền CSVN đàn áp khốc liệt trong nước đồng thời gióng lên tiếng nói cho thế giới biết về sự cai trị tàn độc của bạo quyền CSVN.

Ngoài ra vào ngày thứ Bảy 10-12-2011 cũng sẽ có một cuộc biểu tình

chống bọn Việt gian Tay sai CS nằm vùng phá hoại Cộng đồng tại cùng địa

điểm. Liên ủy Ban chống CS và Tay sai sẽ thông báo chi tiết sau.

Trân trọng kính mời,

Ủy Ban Yểm trợ Giáo Xứ Thái Hà

Ban Điều Hợp Biểu Tình

LUB Chống CS và Tay Sai - TM. Liên Hội CCS TNHH.

Phan kỳ Nhơn Phan Tấn Nguu

TM.Btv HĐ Đại Biểu CĐNVQG Nam Cali- TM. Diễn Đàn Giáo Dân

Trần Văn Thắng Nguyễn Văn Quát

TM.Khối 8406 &Hội TNCT- TM.THSV- TM Nhóm Young Marines

Vũ Hoàng Hải Billy Lê Nguyễn Thu Hà

Các Tổ chức Yểm trợ

CĐNVQG Nam Cali -CĐNV Los Angeles -CĐNV San Diego -CĐNV Pomona-

Tập thể CCS Tây Nam HK -VNQDD Thống Nhất -Hội Đồng VN Tự Do -Đoàn TN Việt Mỹ -Đoàn TN Phan Bội Châu -UB Đặc Nhiệm chống Tuyên Vận CS -Gia Đình Phật Tử Miền Quảng Đức - Diễn Đàn Kitô hữu - Tiếng Nói Giáo Dân -Hội Đền Hùng HN -Hội Bắc Kỳ Di Cư 54 -Đảng Hưng Việt- Liên Minh Quang Phục VN-Đại Việt Cách Mạng Đảng -Câu Lạc Bộ Dân Chủ - Xây Dựng Nông Thôn -Bút Nhóm Gọi Đàn -Liên Minh Dân Chủ VN -PT Yểm Trợ Tự Do Tôn Giáo Cho VN -PT Yểm Trợ Tự Do Dân Chủ và vẹn Toàn Lãnh Thổ VN -VN Dân Chủ Xã Hội Đảng -Cộng Đồng Công Giáo VN -PGHH Trung Ương -PGHH Hải Ngoại - Đoàn Thanh Niên Đại Đạo Cao Đài -Biệt Đội Văn Nghệ QLVNCH -Ban Quân Xa QLVNCH -Quân Dân Cán Chính VNCH vùng Đồng Bằng Sông Cửu Long -UVHĐGD Phạm Kim Long -LS Thiếu Tá Chris Phan -Được Sĩ Nguyễn Đình Thức.

Thi sĩ THIÊN KIM viết : Kính gửi Bác sỹ Lê thị Lẽ,

Xin kính gửi Bác sỹ bài thơ mới tùy nghi xử phổ biến.

Ngày thứ bảy 26-11-2011 chúng tôi sẽ có mặt tại Paris để cùng nhau tố cáo tội ác của VGCS đã và đang bách hại tôn giáo, vi phạm nhân quyền và bắt bớ người yêu nước

Kính chúc Bác sỹ nhiều sức khỏe và bình an

Thiên Kim

Phải ngừng ngay tội ác!

**Cùng với giáo dân xứ Thái Hà
Chúng Con nguyện cầu tha thiết**

Xin ơn trên gìn giữ đoàn chiến
Muôn khó khăn dồn dập bất thường
Từ những kẻ thù tam vô chủ nghĩa:
Bọn người chẳng tin vào Phật Chúa
Không gia đình, chỉ có đảng vô nhân
Tổ quốc không yêu, yêu Marx, Lenin
Họ đánh phá chùa chiền, nhà Chúa
Đem cha ông, họ hàng ra đầu tổ
Đem đất đai, biển đảo bán cho Tàu
Đem dân tộc chìm xuống khổ đau
Đạp cả khối đồng bào rơi vực thẳm
Chúng áp bức dân tận cùng sợ hãi
Từng chén cơm hai bữa cũng không no
Áo dân đen rách nát thấy lòi da
Đại gia đồ, xe Rolls Royces chúng cưỡi
Kho bọn chúng đô la đầy tựa núi
Đất rộng lớn thênh thang cho bừa bãi
Nhè nhà thờ chúng "mượn" để bác bơi
Dùng đất nhà thờ làm chốn ăn chơi
Làm khu nước thải thối hôi nơi thờ phượng
Giáo dân thấy mượn đã lâu không hỏi trả
Đã hỏi thăm để được lấy đất về
Không trả lời, còn cho bọn đánh thuê
Mang danh nghĩa là nhân dân tự phát
Đến phá phách, đập cửa ra tan nát!
Đánh thầy cha, xỉ nhục những giáo dân
Còn bắt những người lành vào đồn bót
Tất cả dân trong và đồng bào ngoài nước
Cực lực, gắt gao lên án bọn "côn đồ"
Nhóm "công an" khoác bộ áo "côn đồ"
Hành dân chúng theo lệnh trung ương đồ
Hãy nên nhớ: độc tài nào cũng tới số
Hãy ăn năn kéo muộn, đã thấy gương chưa?
Gadaffi chui cống, dân họ chẳng ai ưa
Vi độc ác, chết thảm thương không toàn mạng
Thế giới đang hỏi thăm đảng độc tài Việt Cộng
Về nhân quyền đảng không hề tôn trọng
Về tín ngưỡng, tôn giáo không có tự do
Hãy dừng tay! Phải ngưng ngay tội ác!

**Lớp sóng thần đang cuộn cuộn dâng cao
Đang gây tội ác! Hãy ngưng ngay! Kẻo trễ
Thiên Kim**

Ls Thanh Nguyen <taynguyen30570@yahoo.com>

Happy ThanksGiving!

Kính chúc Bác Sĩ "sức khoẻ-an vui-chân cứng đá mềm" và bỏ ngoài tai những điều "tiêu cực" không đáng để ý tới!

LS Nguyễn Thành

LM Nguyễn Văn Khải, Dòng Chúa Cứu Thế, viết về câu chuyện Thái Hà (1)To:

LM Nguyễn Văn Khải Dòng Chúa Cứu Thế viết về câu chuyện Thái Hà
(1)

Tác Giả: LM Phêrô Nguyễn Văn Khải DCCT

Thứ Hai, 21 Tháng 11 Năm 2011 06:30

Trong khi đó đài báo tivi của nhà nước lại lên con diên cuồng tập thể, bắt chấp lương tri, vào cuộc tấn công giáo xứ Thái Hà. Liên tục xuyên tạc, vu khống, chụp mũ, kết án và đe dọa giáo dân, tu sĩ và linh mục nhà thờ Thái Hà.

Trước khi mời quý vị đọc bài viết của cha Phêrô Nguyễn Văn Khải, chúng tôi xin nói rõ, cha Phêrô Nguyễn Văn Khải thuộc Tỉnh DCCT VN đang du học tại Roma, nên tạm thời không tiếp tục làm phát ngôn nhân của Thái Hà, tuy nhiên, những thao thức và kinh nghiệm của ngài về ứng xử với chính quyền, để nhờ đó có được tự do tôn giáo và sự thật được làm sáng tỏ thì vẫn rất cần cho Thái Hà, và nhiều nơi khác.

Kính gửi quý ông, bà, anh, chị em tín hữu Công giáo cùng toàn thể những người yêu công lý, sự thật và hòa bình, những người thực tâm muốn xây dựng một đất nước Việt Nam tự do, dân chủ, một chính quyền biết tôn trọng pháp luật.

SỰ KIỆN: BẠO NGÔN, BẠO LỰC VÀ BẤT BỞ

Từ ngày 02.10.2011 sáng chiều loa phóng thanh công suất lớn của phường Quang Trung chĩa vào nhà thờ Thái Hà liên tục phát đi phát lại thông báo kế hoạch “xây dựng trạm xử lý nước thải bệnh viện Đống Đa”, trên diện tích 2000m² đất của nhà thờ Thái Hà.

Tiếp theo, những ngày sau đó, đại diện bệnh viện Đống Đa đến nhà thờ thông báo cùng một nội dung. UBND Phường Quang Trung cũng mời đại diện nhà thờ Thái Hà đến UBND Phường để nghe thông báo cùng một nội dung.

Giáo xứ Thái Hà lập tức gửi đến các cơ quan hữu quan kiến nghị (1) ngưng tiến hành dự án xây dựng trạm xử lý nước thải, đồng thời (2) trả lại giáo xứ khu nhà đất mà nhà nước đang mượn. Nhà thờ còn trưng một biểu ngữ điện tử thể hiện nguyện vọng chính đáng của mình.

Trong khi đó đài báo tivi của nhà nước lại lên cơn điên cuồng tập thể, bắt chấp lương tri, vào cuộc tấn công giáo xứ Thái Hà. Liên tục xuyên tạc, vu khống, chụp mũ, kết án và đe dọa giáo dân, tu sĩ và linh mục nhà thờ Thái Hà.

Tiếp theo là màn kịch quen thuộc: cán bộ và công an còn bảo kê một nhóm người lạ mặt đến nhà thờ quấy phá, đe dọa, sách nhiễu, khủng bố các linh mục, tu sĩ và giáo dân.

Tệ hại hơn, ngày 8/11/2011, nhà nước còn cho người đến sinh sự với ông Dũng, một giáo dân trung kiên của giáo xứ, rồi công an lấy cớ đến bắt giam ông Dũng một cách vô cớ.

Thực tế, nhưng như bao nhiêu người khác, giáo dân Thái Hà chúng ta đang trở thành nạn nhân của một chế độ tham nhũng, bất công chỉ coi trọng quyền lợi của phe nhóm mình. Một chế độ luôn hành xử độc đoán, duy ý chí, theo lý của kẻ mạnh chứ không theo pháp luật.

Theo báo đài của nhà cầm quyền Hà Nội, thì chúng ta đang cản trở một dự án có tính chất nhân đạo, mang lại phúc lợi cho người dân. Thế nhưng sự thật có phải như báo đài tuyên truyền không? Thưa không! Vì thực tế, chúng ta đang tôn trọng pháp luật và ngược lại nhà nước đang vi phạm pháp luật và đang dùng sức mạnh để xâm phạm quyền lợi của các công dân mà nhà nước có bổn phận và trách nhiệm bảo vệ.

Để tiện cho quý ông bà anh chị em hiểu thêm phần nào sự việc đang diễn ra, chúng tôi xin trình bày đầu đuôi câu chuyện như sau:

Chúng tôi nhượng quyền sở hữu nhà đất nhà thờ Thái Hà cho DCCT

Bằng khoán điền thổ và bản đồ nhà đất giáo xứ Thái Hà dọc theo quốc lộ 6 ngay là phố Nguyễn Lương Bằng.

Khu nhà đất nhà thờ Thái Hà khi mới mua năm 1928

Nhà thờ Thái Hà xây dựng năm 1935 và hiện vẫn đang sử dụng

XÂY DỰNG CƠ SỞ VÀ PHỤC VỤ NGƯỜI DÂN

Dòng Chúa Cứu Thế là một phái tu hành chuyên giảng đạo Chúa và giúp đỡ những người nghèo khổ. Năm 1926 chúng tôi đến Hà Nội và năm 1928 chúng tôi mua mảnh đất hơn 6,1 héc-ta, nằm ở mặt quốc lộ 6, nay là phố Nguyễn Lương Bằng, lập nên Dòng Chúa Cứu Thế Thái Hà.

Năm 1930 tu viện xây tòa nhà thứ nhất và năm 1939 khánh thành tòa nhà thứ hai, hai tòa nhà này nằm nối tiếp nhau, hiện nay nhà nước đang đơn phương “mượn” làm bệnh viện Đống Đa.

Năm 1935 xây ngôi nhà thờ đang sử dụng hiện nay. Đồng thời tu viện cũng xây ngôi nhà sinh hoạt cộng đồng và trung tâm tập thể dục thể thao tại khu vực mà cách đây hơn 3 năm nhà nước chiếm dụng làm vườn hoa 1 Tháng 6.

Vì là một phái tu hành có mục đích là giúp đỡ người nghèo nên Dòng Chúa Cứu Thế cũng đã chuẩn bị những phương tiện cần thiết để phục vụ.

Tu viện đã lập trại Cứu tế và trại Ty nạn Thái Hà để cứu giúp hàng nghìn người từ các nơi đổ về trong trận đói kém và dịch bệnh năm 1945 cũng như trong cuộc chiến 1946-1954. Một số dãy nhà được cất lên để dùng vào việc này vẫn còn tồn tại cho đến những năm gần đây. Hiện nay còn lại vài gian ở khu vực nhà ông Đông cuối ngõ 180, gần Hồ Ba Giang.

Từ năm 1928 đến năm 1954 tu viện đã xây dựng trường Trung học Khâm Thiên và các trường tiểu học tại các làng ở khu vực Đống Đa và Thanh Xuân hiện nay. Đây là những ngôi trường đầu tiên theo hệ thống giáo dục hiện đại được thành lập trong vùng này mà nhiều bậc cao niên tuổi trên dưới 70 ít nhiều đã theo học trong các trường ấy trước năm 1954. Suốt gần 3 thập niên, Thái Hà đã đóng góp rất nhiều trong sự nghiệp mở mang giáo dục, y tế, thể dục thể thao trong khu vực.

CƠ SỞ BỊ “MƯỢN” HOẶC BỊ TIẾP THU

Sau năm 1954, theo chủ trương và chính sách của nhà nước, toàn bộ các trường tiểu học, trung học do giáo xứ Thái Hà sáng lập và quản lý đã được nhà nước tiếp thu quản lý và điều hành. Các khu đất thuộc quyền sở hữu của giáo xứ tại các làng gần Thái Hà cũng bị cải tạo.

Các dãy nhà ở mặt tiền quốc lộ 6 nay là phố Nguyễn Lương Bằng và khu vực nhà đất phía Tây Nam nhà thờ cũng được dành cho người dân các nơi đến cư trú miễn phí. Về sau, các cá nhân và gia đình mua bán, sang nhượng cho nhau và đến nay có thể đã qua nhiều đời chủ. Từ trước năm 1954 đến nay, nhà thờ Thái Hà không bao giờ đặt vấn đề chủ quyền về các phần đất đã dâng tặng cho những người dân các nơi đến cư trú trong hoàn cảnh khó khăn.

Một số kẻ xấu phao tin nói là nhà thờ Thái Hà sẽ đòi lại nhà đất của các hộ dân đang sống gần

nhà thờ, nhưng giáo xứ Thái Hà khẳng định không có chuyện đẩy và giáo xứ luôn muốn cho người dân được an cư lạc nghiệp trên phần đất mà họ đang quản lý và sử dụng như hiện trạng.

Sau khi các trường học bị tiếp thu, giáo xứ Thái Hà-Dòng Chúa Cứu Thế chỉ còn quản lý tòa nhà dành cho các tu sĩ tu hành và học tập, nhà thờ làm nơi thờ phượng, khu nhà sinh hoạt cộng đồng nằm cách xa mặt đường và một số nhà nhỏ xung quanh thánh đường.

Thế nhưng cái khu vực địa giới cuối cùng để tu hành và phục vụ cộng đồng rồi cũng bị xâm phạm và bị thu hẹp dần.

Năm 1959 một số cán bộ vào ép cha Vũ Ngọc Bích và thầy Phạm Văn Đạt cho mượn 1 trong hai tòa nhà các tu sĩ đang ở để làm trường học, sau đó năm 1972 họ lại đơn phương mượn nốt tòa nhà còn lại, nhập hai cái lại với nhau làm bệnh viện Đống Đa.

Vì cương quyết phản đối hành vi lấn chiếm bất hợp pháp của các cán bộ, mấy tháng sau, sang năm 1960, thầy Phạm Văn Đạt đã bị bắt đi tù và thầy đã qua đời tại trại Cồng Trôi vào năm 1970.

Một số cán bộ trong khu Đống Đa lại mượn tiếp khu nhà sinh hoạt cộng đồng của giáo xứ để họ làm cơ sở dệt len, bất chấp sự phản đối của cha Vũ Ngọc Bích và giáo dân trong giáo xứ.

Trong những năm cuối thập niên 1970 một số cơ quan lại mượn ngôi tiền đình của nhà thờ để làm trạm 2 và Hội Chữ thập đỏ. Mượn một phần khu Đền Giêradô làm HTX Cơ khí Thăng Long.

Việc mượn các cơ sở nhà đất trên đây hoàn toàn không được tiến hành trên bất cứ một cơ sở pháp luật nào. Điều đó cũng là hiển nhiên, vì từ trước đến nay, nhà thờ Thái Hà KHÔNG hề ký giấy tờ hiến tặng nhà đất cho nhà nước; KHÔNG ký giấy bàn giao quyền quản lý và sử dụng cho cơ quan nào; KHÔNG bán lại cho cơ quan, tổ chức nào của nhà nước.

Kể từ đó các tu sĩ và cộng tác viên phải sống trong mấy căn nhà nhỏ gần nhà thờ và quản lý khu hồ Ba Giang làm nguồn sinh sống. Trong cảnh cơ hàn vẫn kiên trì và âm thầm phục vụ những người khốn khổ bằng nhiều cách khác nhau.

Tu viện Thái Hà- Toàn cảnh hai tòa nhà nối tiếp nhau hình chữ L. Thời điểm năm 1939. Hiện nay đang được mượn làm bệnh viện Đống Đa

GIỮ NGUYÊN TRẠNG VÀ TÔN TRỌNG QUYỀN CỦA NHÀ THỜ

Liên quan đến khu nhà đất được mượn để tạm thời làm bệnh viện Đống Đa:

Vì các cán bộ quản lý bệnh viện biết là nhà đi mượn, cho nên trong những năm qua, họ luôn tôn trọng quyền sở hữu và /hoặc quản lý và/hhoặc sử dụng của nhà thờ Thái Hà.

Họ tôn trọng tòa tu viện bằng cách giữ nguyên trạng, đồng thời họ luôn luôn hỏi ý kiến các tu sĩ trong giáo xứ mỗi khi phải sửa sang gì liên quan đến nhà đất của giáo xứ Thái Hà.

Chẳng hạn, khi cây thánh giá trên nóc tòa nhà thứ nhất, đang dùng làm bệnh viện bị hỏng, thì ông giám đốc cũng thông báo cho nhà thờ biết và hai bên cùng phối hợp để sửa sang lại.

Khi bệnh viện muốn dời mộ các cha các thầy ở sân để làm mái che chỗ để xe, ông giám đốc cũng xin phép giáo xứ và ông chịu toàn bộ kinh phí di chuyển và xây mới các ngôi mộ này tại nghĩa trang Thanh Tước.

Ở phía trước hàng lang tu viện có cây đa cổ thụ già cỗi và đã gãy một số nhánh. Trước khi muốn chặt cây này, Ban Giám đốc Bệnh viện cũng sang thông báo và hỏi ý kiến các linh mục và giáo dân ở nhà thờ Thái Hà và họ chỉ tiến hành khi được phép của nhà thờ.

Năm 1993, có ông giám đốc mới về, muốn xây một cái nhà mới ở giáp lối sang nhà thờ, các linh mục và giáo dân nhà thờ có ý kiến phản đối, ông lập tức cho dừng lại đến nay.

Những hành động này cho thấy cán bộ bệnh viện biết các tòa nhà mình đang sử dụng vẫn thuộc quyền sở hữu và quản lý của nhà thờ Thái Hà.

MỘT QUYẾT ĐỊNH KHÔNG THỂ CHẤP NHẬN

Từ tháng 9 năm 2011, các cán bộ hữu quan của thành phố và quận Đống Đa, có lẽ là các cán bộ mới nhận trách nhiệm, lại đơn phương quyết định “xây dựng trạm xử lý nước thải” mà số tiền dành cho dự án này theo báo chí lên đến nhiều trăm tỷ đồng.

Sau đó, đại diện bệnh viện Đống Đa mới đến gặp đại diện nhà thờ Thái Hà để “thông báo”. Rồi UBND phường Quang Trung mới gửi giấy mời cha chính xứ Thái Hà ra Ủy ban để nghe “thông báo”.

Hành động ấy của bệnh viện và của UBND phường Quang Trung vừa chứng tỏ khu nhà dùng làm bệnh viện vẫn thuộc quyền giáo xứ Thái Hà, nhưng lại cũng chứng tỏ họ đang đơn phương quyết định số phận trên phần nhà đất của người khác. Họ muốn cướp quyền sở hữu và quản lý,

sau khi đã cướp quyền sử dụng.

Đến đây thì nhà thờ Thái Hà phản đối dự án này và hoàn toàn không đồng ý với quyết định thiên cận kia của các cán bộ các cấp các ngành liên quan. Cũng như năm 2008 nhà thờ Thái Hà đã kiên quyết phản đối việc phân lô, biến đất linh địa Đức Bà thành đất tư nhân cho các quan chức tham nhũng chia nhau.

Nhờ việc phản đối ấy, mà các quan chức tham nhũng phải từ bỏ tham vọng của mình và khu đất đã tạm thời được làm vườn hoa. Ai cũng biết không phải tự nhiên mà các quan chức trong thành phố này, vốn đang xà xẻo các công việc lớn bé bỗng dừng lại đi làm vườn hoa trên khu đất ấy, nếu không có sự đấu tranh của giáo dân nhà thờ Thái Hà.

VÌ SAO NHÀ THỜ THÁI HÀ KHÔNG ĐỒNG Ý?

Nhà nước thông báo với nhà thờ Thái Hà rằng nhà nước tiến hành xây dựng “trạm xử lý nước thải tại bệnh viện Đống Đa”. Đây chỉ là nội dung nhằm đánh lừa giáo xứ Thái Hà. Vì cũng chính báo đài nhà nước lại tiết lộ là “dự án cải tạo bệnh viện Đống Đa” mà số tiền lên đến nhiều chục tỷ đồng.

Hơn nữa, ai cũng biết cái dự án “cải tạo bệnh viện” kia, thực chất là nhằm phá bỏ hai tòa nhà của nhà thờ Thái Hà, nhằm xóa bỏ dấu tích chứng tỏ quyền sở hữu, quản lý của nhà thờ Thái Hà. Đó là hành động có ý muốn chiếm đoạt vĩnh viễn tài sản của một tập thể giáo dân, tu sĩ, linh mục giáo xứ Thái Hà, Dòng Chúa Cứu Thế Hà Nội.

Giáo xứ Thái Hà kiên quyết bảo vệ tài sản hợp pháp của mình, vì chúng ta muốn luật pháp phải được tôn trọng, công lý và công bằng xã hội phải được bảo đảm. Giáo xứ Thái Hà phản đối việc làm sai trái kia của nhà nước, vì việc làm đấy không đúng luật pháp và làm tổn hại đến quyền lợi của hàng chục nghìn người trong giáo xứ, đồng thời làm xã hội thêm suy thoái và mất ổn định, dân tộc và quốc gia thêm suy yếu.

THEO LUẬT PHÁP THÌ CƠ SỞ TÔN GIÁO PHẢI ĐƯỢC TÔN TRỌNG

Từ trước đến nay chưa bao giờ nhà thờ Thái Hà hiến tặng cơ sở hiện đang làm bệnh viện Đống Đa cho nhà nước. Trong hoàn cảnh chiến tranh, cấp bách và thiếu thốn, nhà thờ đã phải chấp nhận để nhà nước mượn tạm làm bệnh viện. Vì thế hai tòa ấy vẫn là tài sản hợp pháp của giáo xứ Thái Hà, Dòng Chúa Cứu Thế Hà Nội.

Nếu nhà nước tự ý dùng bạo lực để “cải tạo bệnh viện Đống Đa” thì nhà nước đang vi phạm luật, tạo tiền lệ cho mọi người vi phạm pháp luật và sử dụng bạo lực, nhất là những người có quyền. Và cái phản ứng dây chuyền ấy khiến xã hội rối loạn. Nhà thờ Thái Hà không muốn xã hội mất ổn định và không muốn nhà nước đại diện dân mà lại đi ngồi xổm trên luật pháp do nhà nước làm ra.

Trong khi đó việc nhà thờ Thái Hà yêu cầu nhà cầm quyền dừng triển khai dự án và trả lại cơ sở cho nhà thờ là hợp pháp. Mọi người phải tuân thủ luật pháp, hơn nữa nếu nhà thờ Thái Hà không tuân thủ luật pháp, thì tôn giáo còn hướng đạo được ai, còn dạy được ai ăn ngay ở lành?

Vì thế, chúng ta bày tỏ nguyện vọng của chúng ta một cách ôn hòa bằng hai hình thức thông thường: (1) Một là cùng nhau đến các cơ quan hữu quan khiếu kiện tập thể. (2) Hai là bày tỏ nguyện vọng cho mọi người biết qua một biểu ngữ trưng tại nhà thờ với nội dung yêu cầu trả lại nhà cho giáo xứ.

Đấy! Chỉ có vậy, rất ôn hòa. Rất hợp pháp. Thế mà báo đài lại cố tình xuyên tạc, vu khống và chụp mũ chúng ta làm những chuyện xấu xa tày trời, trong khi những cơ sở pháp luật trong các đơn thư kiến nghị của chúng ta thì báo đài không hề đề cập đến.

Liên quan đến cái biểu ngữ. Như chúng ta thấy, trong những năm qua không biết bao nhiêu cá nhân và tập thể hàng ngày đến các cơ quan trung ương ở Hà Nội để khiếu kiện và không biết bao nhiêu biểu ngữ dưới đủ mọi hình thức được trưng ra. Hẳn chúng ta còn nhớ mấy năm trước đây dân làng Vạn Phúc, quận Hà Đông, xuống đường nhiều buổi trống đánh thùng thùng đi kèm là nhiều biểu ngữ mang nội dung: Yêu cầu Công ty Sông Đà trả lại đất cho Vạn Phúc.

Nhà thờ Thái Hà trưng biểu ngữ với nội dung yêu cầu trả lại đất cho mình. Biểu ngữ ấy lại được treo tại nhà, chúng ta không nhận tiền của ai để giới thiệu một sản phẩm, một dịch vụ nào. Chúng ta chỉ nói lên một sự thật và cũng là một nguyện vọng chính đáng của chúng ta. Bởi thế chúng ta không vi phạm luật quảng cáo như nhà nước quy kết. Báo đài nhà nước lại nói xấu Thái Hà và các cơ quan hành chính lại áp dụng luật quảng cáo vào để phạt nhà thờ Thái Hà là mới là làm không đúng luật.

Nhà nước cũng tuyên truyền dối trá, dối trắng thay đen rằng nhà thờ Thái Hà và cụ thể cha Vũ Ngọc Bích, đã bàn giao nhà đất của nhà thờ cho nhà nước. Chúng ta biết việc này hoàn toàn không hề có. Cha Vũ Ngọc Bích khi còn sống cũng đã nhiều lần khẳng định như vậy. Âm thanh và tiếng nói của ngài còn được chúng ta lưu trữ từ nhiều năm nay.

Liên quan đến việc này nhà nước còn làm giấy tờ giả. Và đây cũng là chuyện cười ra nước mắt, khi thấy một nhà nước mà lại đi ứng xử phi pháp, vô văn hóa như vậy.

Đây là chuyện của năm 2008. Lúc đấy các quan chức tham nhũng muốn lấy đất nhà thờ chia nhau và chúng ta kiên quyết phản đối, khiến nhà nước lúng túng. Thế là nhà nước cho ông Giám đốc CA Hà Nội là Nguyễn Đức Nhanh mời ba cha trong giáo xứ ra văn phòng sở Công an trao cho một tờ giấy phô tô gọi là giấy “bàn giao” nhà đất cho nhà nước quản lý. Giấy có chữ ký của cha Vũ Ngọc Bích. Chúng tôi đòi xem bản chính, ông lúng túng và chối từ. Vì sao thì quý vị đã hiểu. Song ngay khi đấy, trước mặt các quan chức đấy, tôi (LM Nguyễn Văn Khải) đã nói rằng đấy không phải giấy do cha Bích làm, không phải nét chữ của cha Bích. Chúng tôi có chụp lại cái bản phô tô giấy ấy trên máy kỹ thuật số và sau đó các nhà chuyên môn phân tích đấy là giấy giả, con chữ và khoảng cách trên đó thể hiện font chữ của thời máy tính, chứ không phải được làm ra thời sắp chữ bằng tay của những năm 60.

Cũng liên quan đến chuyện giấy tờ làm bằng chứng, nhà nước còn gửi cho nhà thờ Thái Hà 4 văn bản khẳng định cha Vũ Ngọc Bích đã “bàn giao” toàn bộ hơn 61 nghìn mét vuông đất cho nhà nước vào năm 1961. Nhưng khốn thay, nói dối thì có cùng, 4 văn bản ấy lại nói cha Bích “bàn giao” vào 4 thời điểm khác nhau và cứ theo đó, thì nhà thờ Thái Hà phải có đến khoảng 245 nghìn mét vuông chứ không phải là hơn 61 nghìn như thực tế.

Mặt khác, nếu chỉ bàn giao 1 lần thôi với số diện tích như vậy, thì nhà thờ Thái Hà nay cũng chả còn tí đất tí nhà nào, làm gì còn tồn tại nữa để mà đòi! Đến khi chúng tôi vạch ra cái vô lý đấy, thì ông Phó chủ tịch UBND TP Hà Nội Vũ Hồng Khanh đỏ mặt, lúng túng và quay sang các chuyên viên nói rằng: “Thế thì xin các đồng chí nghiên cứu để quyết định chọn 1 văn bản thôi cho thống nhất!” Thật là mâu thuẫn! Nhưng làm gì chọn được văn bản nào! Vì văn bản nào cũng là giả cả! Khi cần thì nhà nước cứ bịa ra văn bản để áp đặt lên dân lành.

Công lý đi liền với sự thật. Sự thật là cha Vũ Ngọc Bích, vị mục tử trung kiên, khôn ngoan và đáng kính của chúng ta, chưa bao giờ “bàn giao” nhà đất của giáo xứ và tu viện cho nhà nước quản lý.

Nếu chúng ta chấp nhận im lặng cho nhà nước tiến hành làm trạm xử lý nước thải và chiếm dụng bất hợp pháp nhà đất của chúng ta, như nhà nước tuyên truyền dối trá, nghĩa là chúng ta mặc nhiên chấp nhận với nhà nước rằng Cha chúng ta đã bàn giao nhà đất của nhà thờ cho nhà nước, thì chúng ta trở thành những kẻ chửi bố mình. Để là người có hiểu, biết sống theo sự thật, chúng ta thà chết chứ không chấp nhận như vậy.

Giáo xứ Thái Hà chúng ta chỉ gửi đơn thư khiếu nại và bày tỏ nguyện vọng một cách hòa bình, hợp lý, hợp tình, theo quy định của pháp luật. Chúng ta không bạo ngôn và bạo lực. Trong khi đó, chính nhà nước lại coi thường luật pháp do mình làm ra. Khi đuối lý thì nhà nước đã dùng bạo lực để xử lý vấn đề. Đó là trường hợp xảy ra năm 2008 liên quan đến khu đất đang làm vườn

hoa 1 Tháng 6. Nay chúng ta không muốn nhà nước tiếp tục đi vào vết xe đổ ấy.

NHÀ NƯỚC TUYÊN TRUYỀN ĐỐI TRÁ ĐỂ MỊ DÂN

Báo đài ti vi của chính quyền Hà Nội tuyên truyền rằng: nhà thờ Thái Hà chống lại việc nhà nước xây trạm xử lý nước thải cho bệnh viện, chống lại việc cải tạo bệnh viện, như thế là không thể chấp nhận được vì như thế là nhà thờ Thái Hà không biết ‘lo’ cho nhân dân.

Xin thưa, giáo xứ Thái Hà-Dòng Chúa Cứu Thế Hà Nội luôn cố gắng làm sao để cho mọi người dân, mọi cá nhân và tập thể phải được tôn trọng nhân phẩm, được chăm sóc và được tạo điều kiện tốt để phát triển về thể xác lẫn tinh thần.

Hai tòa nhà được dùng làm bệnh viện hiện nay là một kiến trúc tôn giáo, được xây dựng đáp ứng nhu cầu tôn giáo chứ ngay từ ban đầu không phải chúng được xây dựng để làm để làm bệnh viện. Thiết kế và quy hoạch kiên trúc của tòa nhà là như thế.

Bởi lo cho tính mạng người dân và cho điều kiện phục vụ của y bác sĩ, nên chúng ta không muốn một bệnh viện lớn phục vụ hàng trăm giường bệnh mà lại sử dụng một cơ sở tôn giáo cũ kỹ.

Nhà nước hiện nay sử dụng rất nhiều đất làm khu du lịch, biệt thự, khách sạn, nhà hàng, sân golf và những chốn ăn chơi giải trí khác. Bởi lo cho tính mạng người dân, nên chúng ta muốn nhà nước dành một phần đất trong những khu quy hoạch để chuyển bệnh viện Đống Đa ra đây.

Bởi lo cho người dân nên chúng ta không muốn số tiền hàng trăm tỷ đồng mồ hôi nước mắt của người dân đóng thuế lại đi đầu tư một cách không thích hợp là “cải tạo” một cơ sở tôn giáo thành bệnh viện. Nó cần phải được dùng để xây một bệnh viện hiện đại ở một địa điểm thích hợp hơn.

Bởi lo cho người dân, nên chúng ta ủng hộ kế hoạch của nhà nước là chuyển các bệnh viện ra ngoại thành, ở đây có không gian rộng hơn, quy hoạch đô thị hiện đại, kiến trúc bệnh viện phù hợp, giao thông dễ dàng, v.v. Như thế việc cứu chữa bệnh nhân mới được bảo đảm. Điều kiện phục vụ của các y bác sĩ mới an toàn.

Bởi lo cho người dân nên chúng ta không muốn khu vực chật hẹp, tập trung đông dân cư như khu vực nhà thờ Thái Hà lại có một bệnh viện và một trạm xử lý nước thải ở đây. Chúng ta không muốn người dân lành trong khu vực trở thành nạn nhân xuất phát từ các bệnh lây nhiễm và nguồn nước ô nhiễm. (Hiện bệnh viện Đống Đa là nơi đón nhận các bệnh nhân AIDS giai đoạn cuối)

Bởi lo cho người dân mà cụ thể là cho khoảng 20 nghìn người đến Thái Hà hàng tuần đi lễ nên chúng ta mới yêu cầu trả lại tòa nhà về mục đích tôn giáo ban đầu của nó. Trong hơn 50 qua, số dân Hà Nội tăng lên cả chục lần, số người công giáo cũng gia tăng theo tỷ lệ như vậy, trong khi đó số lượng nhà thờ trong và diện tích mặt bằng lại bị thu hẹp đi hơn rất nhiều.

Bởi lo cho người dân và cho cả đất nước, cho nên chúng ta muốn mọi công dân, mọi cá nhân và tập thể trong hiện tại và tương lai phải được đối xử bình đẳng theo pháp luật, được pháp luật bảo vệ. Nếu nhà nước biết tôn trọng tài sản của nhà thờ Thái Hà, thì nhà nước cũng sẽ tôn trọng tài sản của những người khác và tổ chức khác. Nếu nhà nước không tôn trọng tài sản của chúng ta, thì bất cứ lúc nào các cá nhân và tập thể khác cũng có thể trở thành nạn nhân. Vấn đề là phải tôn trọng pháp luật và đảm bảo sự ổn định xã hội, không thể lấy mục đích là chữa bệnh để biện minh cho hành động chiếm đoạt bất hợp pháp tài sản của tôn giáo.

Nói thêm về vấn đề phục vụ bệnh nhân. Nhà nước nói là làm bệnh viện để phục vụ nhân dân, nhưng trên thực tế có phải vậy không? Hầu hết bệnh viện đều do nhà nước quản lý và hoạt động bằng tiền thuế của dân, nhưng thực tế người dân được phục vụ thế nào? Mỗi giường bao nhiêu bệnh nhân? Điều kiện khám chữa bệnh thế nào? Viện phí ra sao? Tại bệnh viện sự phân biệt đối xử giàu, nghèo, quan chức và dân thường diễn ra thế nào? Người có thể bảo hiểm y tế và những bệnh nhân nghèo có được đón tiếp như kẻ quyền lực và giàu có?

Các bệnh viện hiện nay là nhà thương hay là chốn làm tiền trên mạng sống con người khiến các bác sĩ có lương tâm cũng đau lòng? Nếu nhà nước thực tâm lo cho dân, nhà nước có để cho các tôn giáo quản lý các bệnh viện như xưa kia? Nếu nhà thờ Thái Hà đứng ra lập bệnh viện để lo cho dân thì nhà nước có đồng ý không?

Báo đài nhà nước còn cho rằng Thái Hà đòi lại cơ sở đang được dùng làm bệnh viện là không thể chấp nhận được, vì cơ sở ấy đang được sử dụng vào mục đích tốt là chăm sóc sức khỏe cho người dân. Nhưng quan niệm như thế và ứng xử như thế là lấy mục đích biện minh cho phương tiện và nếu một nhà nước mà làm vậy, thì nhà nước đang tạo ra sự bất ổn lâu dài và to lớn cho xã hội.

Nếu nhà chúng ta đang ở, công ty của chúng ta đang hoạt động, nhà nước đơn phương đến chiếm dụng để làm bệnh viện, thì chúng ta có chấp nhận được không? Nếu ai cũng ứng xử như vậy, tức là lấy mục đích biện minh cho phương tiện, thì xã hội sẽ như thế nào ở tầm vĩ mô lẫn vi mô, trong tương giao giữa tập thể, cá nhân?

Không nên nhẹ dạ nghe theo lời tuyên truyền, mị dân giả dối của nhà nước kéo chính mình cũng lập tức trở thành nạn nhân.

Thực chất những người tinh táo, thừa biết, nhà thờ Thái Hà chỉ là một tập thể nhỏ, không một tác sát trong tay, làm sao tự nhiên lại dám đi chống đối chính quyền và ai đại gì mà chống đối. Hơn nữa, nhà thờ là cơ sở tôn giáo, nơi ứng xử mẫu mực về việc tôn trọng pháp luật và tôn trọng đạo lý, làm sao nhà thờ có thể lại đi làm những việc trái với pháp luật, trái với đạo lý, có hại cho người khác? Không! Nhà thờ Thái Hà không làm vậy!

Trước những hành động trái pháp luật và trái đạo lý của những kẻ nắm quyền tham tàn độc ác đang nhắm vào mình, nhà thờ Thái Hà có bốn phận phải lên tiếng như những người có lương tri. Lên tiếng một cách ôn hòa và lên tiếng theo quy định của luật pháp. Chỉ có vậy.

Nhà thờ Thái Hà chỉ đòi công lý và sự thật. Đòi pháp luật phải được tôn trọng. Đòi được quyền sống bình yên để phục vụ cộng đồng xã hội.

BẠO LỰC VÀ HẬU QUẢ

Để đạt mục đích bất chính của mình nhà nước đã tiến hành các việc sau:

Dùng loa phóng thanh công suất lớn chĩa vào nhà thờ để phát thanh tối ngày.

Dùng hệ thống truyền thông độc quyền với hàng trăm báo đài và ti vi từ trung ương đến địa phương để vào cuộc tuyên truyền chống nhà thờ Thái Hà, vu cáo, chụp mũ cho các giáo dân, tu sĩ và linh mục đủ điều gớm ghê.

Dùng công an và dân phòng bảo kê cho nhóm người bất hảo, vô danh đột nhập quấy phá nhà thờ, đe dọa tu sĩ, linh mục và giáo dân ở đây.

Dùng các đoàn thể trong hệ thống chính trị như hội cựu chiến binh, hội phụ nữ, đoàn thanh niên, tổ dân phố, mặt trận tổ quốc, các cơ quan ban ngành trong địa bàn, v.v. để làm áp lực trên chúng ta.

Dùng những người tay chân đến khiêu khích các giáo dân nhiệt thành, rồi lấy cớ bắt giam họ cách vô cớ, như vừa bắt ông Vũ Tiến Dũng.

Nếu muốn bách hại chúng ta, cướp nhà đất của chúng ta và chối bỏ nguyện vọng chính đáng của chúng ta, thì với bạo lực trong tay, nhà nước có thể làm điều nhà nước muốn, bằng những thủ đoạn xấu xa, bất hợp pháp khác nữa.

Đây là những hình thức tra tấn, khủng bố và bách hại chúng ta. Đây là những chiêu bài hạ cấp của một chế độ độc tài không còn biết tôn trọng công lý, sự thật và hòa bình. Đây cũng là một hình thức báng bổ tôn giáo của một chế độ duy vật và vô thần.

Những hành động ấy của nhà nước khiến người dân thêm chia rẽ, những giá trị đạo đức, văn hóa, luật pháp, tâm linh bị tàn phá, trong khi đó những thực tại phản văn hóa, văn minh vụ lợi, cơ hội, bạo lực, dối trá, hận thù lại có thêm cơ hội nảy nở và phổ biến. Từ đó xã hội thêm đảo điên, đất nước và dân tộc thêm suy yếu, người dân thêm bất hạnh.

Tóm lại việc làm của nhà nước lợi thì ít, hại thì nhiều, lợi thì bé, hại thì to, lợi trước mắt cho một số cá nhân, hại lâu dài cho cả dân tộc và đất nước.

Nhưng cũng không biết xét về phương diện kinh tế, nhà nước có lợi thật không khi nhà nước phải huy động cả hệ thống chính trị vào cuộc và phải chi phí vào đó không biết bao nhiêu tiền bạc, thời gian và nhân sự?

Nhìn thân phận của giáo xứ Thái Hà chúng ta mà đau đớn cho cả thân phận của đất nước và dân tộc Việt Nam chúng ta.

Hiện nay Trung Quốc đã và đang lấn chiếm đất đai và biển đảo của đất nước chúng ta, bắt bớ, bắt giết ngư dân của chúng ta; người Trung Quốc còn nhập cư bất hợp pháp vào nội địa nước ta rồi quần tụ thành khu vực và quấy phá cuộc sống yên lành của đồng bào chúng ta ở xung quanh. Chúng ta đang bị đối xử như người ngoại bang, bị tước mất chủ quyền trên chính quê hương của mình. Trong khi nhà nước không làm gì để bảo vệ tổ quốc và nhân dân, thì lại sử dụng cả hệ thống chính trị và sức mạnh của mình để chống lại giáo xứ Thái Hà, chống lại những người dân của mình. Thật là khó hiểu và mâu thuẫn.

Tại sao nhà nước lại hèn với giặc và ác với dân như thế? Phải chi một phần ý chí và phương tiện sử dụng để đàn áp Thái Hà, được nhà nước dành vào việc hun đúc lòng yêu nước và tinh thần chống lại họa ngoại xâm là Trung Quốc, kẻ thù truyền kiếp của dân tộc Việt Nam, thì chúng ta vui mừng biết mấy.

TÂM TÌNH CỦA TÍN HỮU THÁI HÀ

Trong tư cách là người Công giáo, như thánh Phaolô dạy, chúng ta hãy mang trong mình tâm tư như đã có trong Chúa Giêsu.

Trong tình cảnh bị bách hại, chúng ta thương thân phận những anh chị em bị bắt bớ, giam giữ, đánh đập. Thương thân phận gia đình và giáo xứ chúng ta. Thương thân phận mọi người đồng

bào chúng ta đang trở thành nạn nhân của bạo lực và dối trá, bất công và bất nhân. Chúng ta thương cả những người đang dùng bạo lực và dối trá trên nhiều phương diện để đàn áp chúng ta, vì khi họ hành xử như thế, thì bản thân họ và người thân của họ cũng không có hoặc ít có hạnh phúc.

Làm sao lương tâm mình thanh thản, làm sao mình đối xử chân thành và hiền hòa được với người thân trong gia đình, khi mình quen sử dụng bạo lực và dối trá với người khác? Làm sao mình chết trong thanh thản và tự tin về với tổ tiên khi mình sống một cuộc đời bất nhân?

Theo gương Chúa Giê-su, chúng ta
“Xin Chúa Cha tha thứ cho họ vì họ làm chẳng biết”.

Hơn nữa, chúng ta cũng cầu nguyện cho họ sám hối, vì *“Chúa không muốn kẻ gian ác phải chết, nhưng muốn nó bỏ đường tà để được sống”*...

Trong tình cảnh bị bách hại, chúng ta xác tín lời Chúa dạy rằng: *“Chúa là đường, là sự thật và là sự sống”* bởi vậy theo một khi theo Chúa chúng ta phải kiên trì làm chứng cho sự thật và sự sống, chấp nhận vác thánh giá và chịu đau khổ với Chúa.

Đây là những lời Chúa dạy mà lúc này chúng ta cần nhớ:

--“Phúc thay anh em khi vì Thầy mà bị người ta bách hại, xỉ vả và vu khống đủ điều xấu xa.”

--“Phúc thay ai bị bách hại vì sống công chính, vì Nước Trời là của họ”.

--“Đừng sợ những kẻ giết chết thân xác mà không giết được linh hồn”.

-- “Này đây thầy ở cùng anh em, mọi ngày, cho đến tận thế”.

-- “Hãy can đảm lên! Đừng sợ, Thầy đã thắng thế gian”.

-- ‘Nếu ta cùng đau khổ với Chúa, ta sẽ cùng hiển trị với Ngài, nếu ta cùng chết với Chúa, ta sẽ cùng được sống với Ngài’. Rằng

-- ***“sự thật sẽ giải thoát anh em”***.

Là con cái của ngôi Đền Đức Mẹ HCG Thái Hà, chúng ta cũng hãy nhớ bí quyết để đứng vững như Đức Mẹ truyền cho chúng ta ấy là: *“Ta cứ sống thánh thiện công chính trước nhan Chúa/ Ngài sẽ giải phóng ta khỏi mọi địch thù”*.

Trong tình cảnh bị bách hại, chúng ta hãy quyết tâm không sử dụng bạo lực. Cụ thể là không bạo ngôn và không bạo hành. Chúng ta hãy lịch sự, tử tế ngay với những người đang bách hại chúng ta. Hãy nhớ lời Chúa dạy rằng *“Hãy yêu thương kẻ thù địch và cầu nguyện cho kẻ bắt bớ anh em”*. Không nên nóng nảy kéo rơi vào cái bẫy bạo lực của một chế độ tôn thờ bạo lực. Hãy nhớ lời Chúa cảnh báo rằng: *“Kẻ dùng guom sẽ chết vì guom”*.

Giữa cái xã hội gian tà và sa đọa mà chúng ta đang sống, theo lời thánh Phaolô dạy, *“chúng ta hãy chiếu sáng như những vì sao trên bầu trời”*. Hãy chứng tỏ cho tha nhân thấy chúng ta yêu công lý và tình yêu, sự thật và hòa bình. Rằng chúng ta muốn sống yêu thương theo những giá trị đầy và muốn chia sẻ những giá trị ấy cho đồng bào mình. Chúng ta tin đây là những giá trị cần thiết cho con người và xã hội Việt Nam hiện nay, bởi đã nhiều thập niên xã hội này được “xây dựng” trên nền tảng là sự tuyên truyền dối trá và bạo lực theo quan điểm duy vật và vô thần.

Trong tình cảnh bị bách hại, chúng ta hãy luôn sống tươi tỉnh, tự nhiên, chân thành. Nhớ lời thánh Phaolô dạy: *“Tôi nhắc lại anh em hãy vui luôn trong niềm vui của Chúa”*. Điều này cảm ơn Chúa chúng ta đã thực hiện trong những năm qua và mong sao chúng ta tiếp tục sống như vậy. Chúng ta còn nhớ năm 2008, đêm 20 rạng ngày 21 tháng 9, dù bị khủng bố và dọa giết, song lễ chiều ngày 21, kính thánh Máttêu, nhà thờ chúng ta vẫn đầy tiếng hát tiếng cười trong niềm tin và tình yêu.

Chúng ta biết rằng, vì việc chúng ta làm, và vì con cái sự tội tăm đang tuyên truyền dối trá, nên có những hiểu nhầm là điều không trách khỏi. Có những kết án cũng là điều bình thường. Chúa nói tội không hơn chủ, nếu Chúa là chân thiện mỹ mà còn bị nhà cầm quyền bắt giữ, xét xử oan sai, giết chết thâm thiết thì thân phận chúng ta là đồ đệ của Chúa cũng không hơn. Bởi vậy, chúng ta hãy xác tín rằng mình sống là sống với Chúa, Đấng làm chủ lịch sử.

Có những sự thật chỉ Chúa biết và có những sự thật sẽ được lịch sử làm sáng tỏ. Không nên để cho giọng điệu tuyên truyền dối trá tác động trên mình. Hãy xác tín rằng chúng ta không làm gì sai phạm pháp luật. Tự tin rằng mình là người yêu nước thương người và đang tích cực bảo vệ tổ quốc và xây dựng đất nước. Tự tin rằng mình đang góp phần xây dựng cái đúng, cái tốt và cái đẹp đồng thời đang góp phần đẩy lùi cái xấu cái ác cái dối trá. Tự tin rằng chúng ta có bổn phận phải giúp mọi người hiểu biết sự thật và làm theo sự thật, vì sự thật sẽ giải thoát anh em như lời

Chúa nói.

Trong hoàn cảnh bị bách hại, chúng ta cũng hãy sống tinh thức và khôn ngoan: Hãy cùng nhau tiếp cận từng người, giải thích cho từng người biết vấn đề bằng thái độ khiêm tốn của chúng ta. Hãy tham khảo các đơn từ, các thông báo, các hồ sơ nhà đất của nhà thờ được dán trên bảng tin, được phổ biến tại nhà thờ hay trên mạng internet. Hãy giúp mọi người tiếp cận những thông tin chân thật ấy.

Hơn nữa, chúng ta cũng nhớ rằng ma quỷ là cha sự dối trá và thích sự tối tăm, nên rất sợ công khai, minh bạch, rất sợ ánh sáng và sự thật. Bởi thế, chúng ta hãy nhớ lại điều chúng ta đã thực hành từ hơn 3 năm trước: **MỖI GIAO DÂN LÀ MỘT NHÀ BÁO CÔNG DÂN** để bảo vệ mình và cứu giúp anh chị em mình.

Viết đến đây, chúng tôi nhớ đến bác Dũng, người vừa bị CA bắt vô cớ. Trong những năm qua, dù tuổi gần 70, tối sớm bác vẫn kiên trì, khiêm tốn và âm thầm phục vụ mọi người. Ngời ra một tỷ là bác đến đọc sách trong thư viện của giáo xứ và sẵn sàng giúp các bạn trẻ tiếp cận sách vở trong thư viện; và bất ngờ với tôi hơn nữa là năm nay 70 tuổi bác còn theo học khóa truyền thông để có thể tham gia tích cực hơn trong việc làm chứng cho công lý và sự thật.

Theo tinh thần yêu công lý và sự thật, chúng tôi xin nhắc lại: Khi đến đâu, cả khi đến nhà thờ hay khi gặp CA, nếu có thể chúng ta nên mang theo máy quay phim, chụp ảnh, ghi âm, giấy bút, hoặc điện thoại di động. Hễ thấy cái gì giúp ích cho việc làm chứng cho công lý, sự thật và hòa bình, thì ghi chép, ghi âm, chụp ảnh, quay phim rồi gửi cho những nơi và những người cần gửi. Nhất là khi thấy những gương mặt, những hành động, những lời nói gây hấn, tại những nơi chúng ta đang hiện diện. Để làm gì? Thưa để lấy bằng chứng, “*giúp công an điều tra làm rõ về sau*”.

Chúng ta thừa biết, có những kẻ xấu, có những tổ chức cơ quan xấu, chuyên nghề gắp lửa bỏ tay người, tự mình tổ chức nên việc xấu xa rồi đổ thừa cho người khác. Chúng ta có kinh nghiệm trong vụ Thái Hà. Vì vậy nếu không tinh thức thì từ tư thế là nạn nhân chúng ta bị quy kết thành tội nhân, thậm chí bị chụp mũ, quy kết là tội phạm.

Cũng nên nhớ nếu là buổi tối, thì mang theo cái đèn pin nhỏ, để phòng đột xuất mất điện và có kẻ xấu gây rối. Trong trường hợp ấy, tất cả con cái Chúa hãy im lặng và ngồi xuống nếu đang đứng, và hãy cùng nhau chiếu đèn pin vào chỗ có kẻ gây rối, rồi chụp ảnh, quay phim và ghi âm. Không phải những việc này luôn luôn mang lại được công lý và sự thật cho chúng ta, song cũng nhờ thế mà giảm đi ít nhiều thiệt hại cho chúng ta đồng thời khiến kẻ gian ác, tối tăm bót lộng hành.

Kính thưa quý ông bà anh chị em,

Nếu tính từ năm 1945, thì cuộc thương khó của Thái Hà bắt đầu từ 66 năm nay và có lẽ sẽ còn kéo dài. Tuy nhiên, chúng ta không nao núng. Vì có Chúa ở cùng và Chúa sẽ cứu giúp chúng ta theo cách của Chúa. Chúa mới là chủ lịch sử chứ không phải những kẻ độc tài, khát máu.

Kinh nghiệm đức tin trong lịch sử dạy chúng ta như vậy. Như thánh Phaolô chúng ta kinh nghiệm: *“Khi chúng ta cùng chết với Chúa thì chúng ta được cùng sống với Ngài, khi chúng ta cùng chịu đau khổ với Ngài thì chúng ta cũng được vinh quang với Ngài”*. Như thánh Phanxicô Atxidi, chúng ta kinh nghiệm *“chính lúc quên mình là lúc gặp lại bản thân, chính lúc chết đi là khi vui sống muôn đời”*.

Cuộc đời con người trôi qua nhanh tựa bóng câu cửa sổ, người xưa nói vậy, trước sau ai cũng châu trời và quy tiên cả. Đối với Chúa ngàn năm cũng tựa một ngày, bởi thế chúng ta sống với những giá trị vĩnh cửu, sống như những người có niềm tin, tình yêu và niềm hy vọng, chứ không sống ở bình diện súc vật và ứng xử như súc vật, ấy là dùng bạo lực để giải quyết mọi vấn đề.

Trước đây nhiều lần tôi nghe nhà nước tuyên truyền trên sách báo rằng đạo nào theo Đảng thì đạo ấy có vị trí trong lòng dân tộc và chức sắc, tín đồ nào theo nhà nước thì âm thân. Nhưng thực tế kết cục ra sao? Ngày trước ở Miền Bắc có mấy linh mục gia nhập Ủy ban Liên lạc Công giáo Yêu nước và lấy nhà thờ Đa Minh tọa lạc ở góc đường Chùa Một Cột và Hùng Vương làm bản doanh của mình.

Chẳng biết khi theo Đảng Cộng sản thì các ngài “có vị trí” thế nào và “âm thân” ra sao, nhưng một thời gian sau thì ngôi nhà thờ kia bị nhà nước chiếm dụng đến nay và trước năm 2008 còn bị biến thành quán nhậu, kết thúc sự tồn tại của một nhà thờ mà trước năm 1954 từng nổi tiếng là năng động tại Hà Nội. Bài học ở đây là đừng nghe những lời ngon ngọt của chế độ kéo sớm trở thành nạn nhân của chế độ.

Trong khi đó, vì làm chứng cho công lý và sự thật mà trước đây Thái Hà có 2 thầy bị bắt giam và bị chết trong tù, 2 cha bị trục xuất, 2 cha bị đi tù, nhiều giáo dân khác cũng bị bắt bớ và tù đầy, trong đó có thân phụ của anh Hưng là ông Thước-người hiện nay còn sống và mấy năm trước có làm người giữ cửa và đánh chuông trống tại nhà thờ.

Ba năm trước có hàng chục anh em chị giáo dân bị bắt bớ, hàng trăm người bị đánh đập và bị đe dọa, 6 giáo dân bị bắt giam và 8 giáo dân bị đưa ra tòa xét xử và chịu bản án bất công, hàng nghìn người bị đe dọa. Còn hiện nay hầu hết chúng ta cũng đang bị khủng bố, mới đây có anh Lê Sơn và ông Vũ Tiến Dũng bị bắt, trong khi đó các cha các thầy và các giáo dân tiếp tục bị khủng bố.

Hơn 60 năm qua, Thái Hà bị bách hại thường xuyên và dai dẳng. Những tưởng như vậy thì Thái Hà bị tiêu diệt từ lâu rồi, nhưng lạ thay, những kẻ muốn tiêu diệt Thái Hà lần lượt qua đi như hoa cỏ ngoài đồng, trong khi Thái Hà vẫn còn đây, vẫn sống dồi dào và mạnh mẽ làm chứng cho Chúa, cho công lý, sự thật và hòa bình như chúng ta thấy. Như thánh Phaolô chúng ta kinh nghiệm “*chúng ta bị dồn ép từ bề nhưng chúng ta không bị đè bẹp*”. Đứng là càng chịu chết với Chúa thì chúng ta càng được sống với Ngài.

Trong hồi ký của mình, Đức Giáo Hoàng Gioan Phaolô II thuật lời ĐGH Pio XI rằng: Ba Lan đã không thể mất và Ba Lan sẽ chẳng thể mất, vì Ba Lan tin, Ba Lan cầu nguyện và Ba Lan có Đền thánh Czestokhova. Hai ĐGH đã tin rằng Ba Lan chẳng thể mất bởi sự xâm lược của Quốc xã hay Cộng sản. Như các ngài, chúng ta cũng tin rằng giáo xứ Thái Hà và tinh thần làm chứng của giáo xứ chúng ta cũng chẳng thể mất, vì chúng ta tin, chúng ta cầu nguyện và chúng ta có Đền thánh Đức Mẹ Hằng Cứu Giúp./.

<http://saigonecho.com/main/doisong/tongiao/31100.html>